

VIII. évf. 5. sz.

Timișoara, 1930 február 4

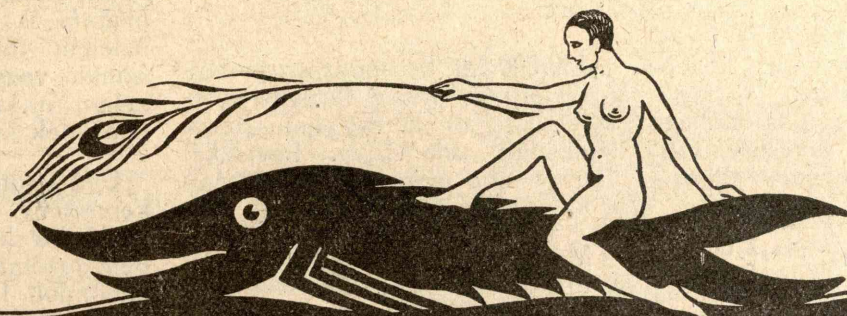
Ára 20 lei, 3 ckor., 8 dinár, 2 lira

Bucarestben: 25 lei

Párisban . . : 2 fr. 50 cent

Bécsben . . : 50 Groschen

Magyarországon 60 fillér

IKAVIAIR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMÁIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Tartalom:

A női láb kultusza

Irta Groszmann Dezső

A három darab ezres

(Novella) Irta : Fábíán Sándor
Nagyvárad,

Ivette, a párizsi nő

(Novella) Irta Csillag Géza,
Páris

A világ fórumáról

Sexuális széljegyzetek

Terhesség és higiénia

Irta Dr. Pierre Vachet (Parisys for-
ditása)

Az állatok és a szere- lem

Irta Walner Antal

A kozmetika titka

A lila selyemruha (novella)

Irta Hilfreich Viktor

A kajüt

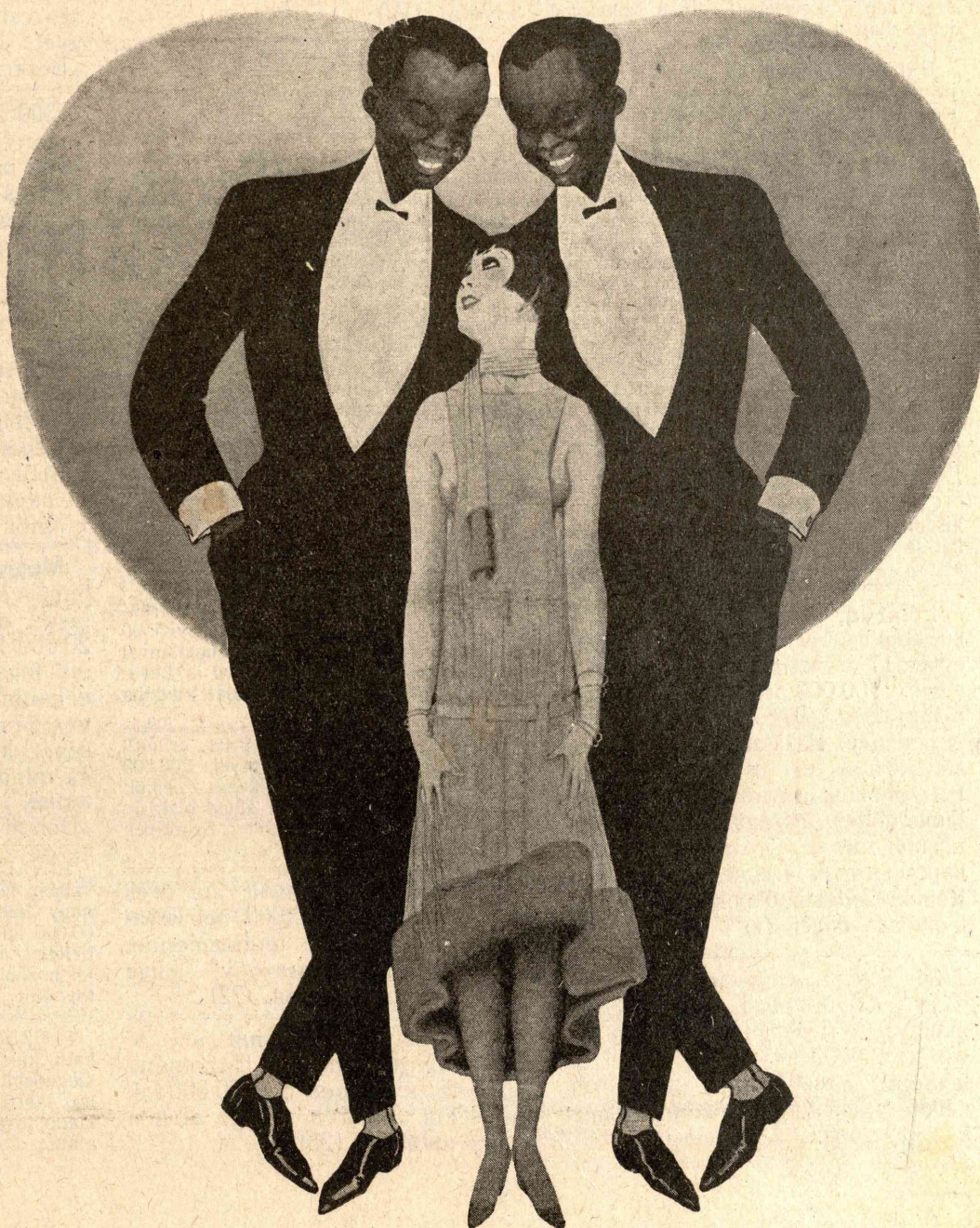
Részlet egy szindarabból

Intim kabinet

Pajtásházasság

Regény

Házassági hirdetések

Fekete emberek

— Francia rajz —

APRÓHIRDETÉSEK

Férjhez menne független, közepkoru urinő, cca 150.000 lei készpénzhozománnyal, csinos lakással 45 év körüli biztos keresettel rendelkező férfihez, lehet intelligens iparos is.

JÁRÁSBÍRÓ, 30 éves, nőtlen, gör. kat. vallásu, havi 18.000 lei fizetéssel feleségül venne nem szegény, de kimondott jó arcu korához illő leányt. Leveleket a kiadó továbbít „Nyugodt élet” jelige alatt Z.

GYÁROS, 42 éves, elvált, izr. vallásu, gyermektelen, megnősülne nagyobb hozománnyal. Leveleket „Biztos befektetés” jelige alatt a kiadó továbbít. Z.

HENTES, 42 éves, román. kath. jól menő üzlettel, elvált, egy nagyobb kislánya van, megnősülne. Hozományra kimondottan nem reflektál, csupán jó és korához illő feleséget keres. Leveleket „Ritka alkalom” jelige alatt a kiadóba kér. Z.

URISZABÓ, elvált, 46 éves, jól menő üzlettel, román. kat., egy gyermek atyja, megnősülne. Csekély hozomány megkívánatik, de inkább egy mindenben megértő feleséget keres. Jelige „Második” a kiadóba. v.

VIDÉKI VÁROSBAN, megnősülne kimondottan gazdag ember, 35 éves, izr. nőtlen, jól menő üzlettel és reprezentáló jövedelemmel. Legalább egy millió vagyonnal rendelkező izr. hölgyek leveleit kéri a kiadóba küldeni „Hasznos és kellemes” jelige alatt. v.

FÉRJHEZ MENNE, 29 éves, izr. vallásu közeli vidéken lakó urilány egy millió lei hozománnyal. Biztos egzisztenciája, elfogadható uriemberek leveleit kérem „Szeretnék boldog lenni” jelige alatt. v.

CUKRÁSZ, 39 éves, román. kath. nőtlen, kisebb hozománnyal megnősülne. Leveleket a kiadó továbbít „Édesség” jelige alatt. Z.

Félfárva, fiatal román. kath. vallásu, iskolázott és tanult leánytestvér, egyik 17 a másik 19 éves, mind-egyik 700 000 lei készpénzhozománnyal és teljes stafirunggal férjhez menne. Házasság céljából keresik komoly és jószívű, intelligens fiatalembereket ismeretségért, akik nem kimondottan hozományért akarnak nősülni, de szívesen helyeznek a lelki kapcsolatra és őszinte szeretetre is. Komoly érdeklődőknek a kiadó megmondja a címét. (v)

34 ÉVES, temesvári nagy gyár tisztviselője, némi készpénzhozománnyal és feltétlenül biztos állással, havi 6000 lei fix keresettel jó felesége lenne valaki különbség nélkül helybeli uriembernek. Címét a kiadó közli.

130.000 lei készpénzhozománnyal férjhez menne 45 éves, gyermektelen, jól kereső keresztény. intelligens uriaszony. Leveleket „Lehet jobb iparos is” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja.

Mérnök, 30 éves, nőtlen, román. kath. vallásu, hazulról nagyobb örökség tulajdonosa, megnősülne. Korához és műveltségéhez való hölgyek leveleit „Mérnök” jelige alatt a kiadóba kér küldeni. (W)

26 és 30 éves, izr. két lány testvér, egyenként fél millió lei hozománnyal, férjhez menne józan gondolkodású, korrekt izr. fiatalemberhez. Címét közli a kiadóhivatal. (W)

Figyelmeztetés!

Apróhirdetéseket kizárólag a kiadóhivatal vesz fel, szavanként 3 leiel. Szerda délig beküldött apróhirdetések a következő heti számban még megjelenhetnek. Apróhirdetési díjak előre fizetendők. Vidékről legcélszerűbb a szöveget a postautalvány szelvényére írni. Az a hirdetés, amely több mint tíz szó és hatszor egymásután jelenik meg, szavanként 2 leiel lesz számítva. A címző mindenhol duplán számít. Ha a levelekhez portó nincsen csatolva, azt a kiadóhivatal nem továbbítja. Olvasható, pontos címet kérünk!

TEMESVÁRI 40 éves, özvegy, gyermektelen, román. kath., jól menő üzlet tulajdonosa, megnősülne. Nem éppen hozományra tekint, de üzleti vállalkozása miatt szegény nőt sem vehet el. Leveleket „Színes élet” jelige alatt a kiadóba kér küldeni. v.

VASUTI ALTISZT, erdélyi nagy városban, 36 éves, román. kath. nőtlen, havi 5500 lei fix és fél milliót érő saját ingatlanal megnősülne kisebb hozománnyal is. Leveleket „Szárnyas kerék” jelige alatt kiadóba kér küldeni.

FÉRJHEZ MENNE 33 éves, izr. urilány teljes stafirunggal és kelengyével, 200.000 leit érő ingatlanal. Foglalkozás nélküli kat. vagy agrár mérnöknek állást biztosít. Leveleket a kiadó továbbít „Szeretnék boldog lenni” jelige alatt.

Vidéki iparos, elvált 26 éves lánya, román. kath., 100.000 lei készpénzhozománnyal férjhezmenne. Leveleket „Fiatal asszony” jelige alatt a kiadó továbbítja. (22)

30 éves leány, tanár árvája, román. kath. férjhez menne. Hozomány egy ház, ami circa 5 - 600.000 lei. Leveleket „Félfárva” jelige alatt a kiadó továbbítja. (23)

36 éves, gör. kath. nőtlen nagy városban levő kávéház és vendéglőtulajdonos megnősülne. Mivel magam is vagyonos vagyok és üzletem több milliót ér csakis szintén vagyonos hölgyek leveleit kérem a kiadóba küldeni „Megértő lélek jelige alatt. (v)

Gyári főtisztviselő, 34 éves, keresztény, hajadon, évi 150 000 lei biztos keresettel, némi készpénzhozománnyal férjhez menne kimondottan finom lelkű és intelligens, korához képest megértő hivatalnokhoz, aki szintén Temesváron van. Leveleket „Lelki élet” jelige alatt kiadó továbbítja. (32)

Nagy borkereskedő vidéki nagy városban, 42 éves, izr. vallásu, szép arcu, csinos férfi elvenne leányt, vagy gyermektelen vagyonos özvegyet, csak izr. vallást, szintén csinos, jóarcu, intelligens hölgyet. Leveleket a kiadó továbbítja „Borkereskedő” jelige alatt. (W)

500-500 ezer lei készpénzhozománnyal férjhez menne 18 és 26 éves izr. vallásu, szép, mollett, kedves és művelt lánytestvér, akiknek szülei ezenkívül is jól bírják magukat. Csak komoly és teljes tárgyilagossággal megírt levelekre „Két leány” jelige alatt a kiadó válaszol. (v)

Mérnök, 25 éves román. kath. vallásu, leszerelt hadnagy, házas-ság céljából keresi komoly ismeretségét házas nevelésű, jó családból származó urilánynak. Leveleket a kiadó továbbítja „25 éves mérnök” jelige alatt.

Megnősülne, áll. nyugdíjképes temesvári tisztviselő, gör. kat. vallásu, elvált, gyermektelen, havi 20.000 lei fizetéssel és félmillió leit érő ingatlanal vagyonnal. Házasság céljából keresi azon egy millió lei vagyonnal rendelkező nő ismeretségét, ki őszintén szerető felesége, és mindenben megértő jó pajtása lenne. Leveleket a kiadó továbbítja „Bánáti” jelige alatt. (1-6 10)

ELVÁLT, gyermektelen, 42 éves izr. vallásu férfi, inponáló, fess megjelenésű, nagy külföldi gyárak képviselője, havi 60.000 lei jövedelemmel és egy jól menő üzlettel, megnősülne. Legalább egy millió lei hozományt kíván. Leveleket a kiadó továbbítja „Erdélyi” jelige alatt. cs

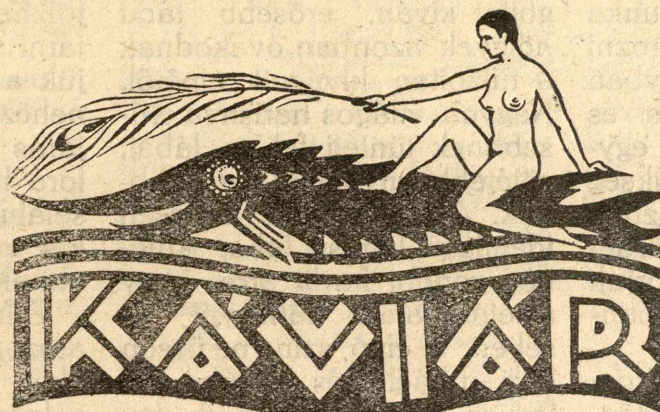
FÜSZERKERESKEDŐ, 42 éves, román. kath. kisebb helybeli üzlettel rendelkezik, megnősülne. Üzlete teljes felvirágoztatásához 200.000 lei szükséges. Leveleket a kiadó továbbítja „Harmonikus élet” jelige alatt. Z.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Timisoara (Temesvár) Fabrica
Alea Dumbrovei Vadászerdei
ale 11

Folyószámla:
Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank fiókjánál Timisoara

Egyesszám egész Romániában
20 lei. Bukarestben 25 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Csehszlovákiában 3 c. kor., Bécsben 50 gar.; 2 lira; 2.50 fr. frank; 50 pf

Előfizetési ára Romániában:

Egész évre	— —	950 lei
Fél évre	— —	480 lei
Negyed évre	— —	240 lei
Jugoszláviában 1/2 évre	100 dinár	
Csehslovák.	40 c. kor	
Ausztriában	6 silling	
Németországban	3 márka	
Olaszországban	20 lira	
Magyarországon	9 pengő	

Külf. előfizetések külföldi f. szám-
lainkra fizetendő be. Magyar-
országiak postán, utalványon
küldhetik be.

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Művészeti szerkesztő:
GRUBER KÁLMÁN

Hirdetési tarifa: Hasábmiliméterenként 2 lei. Hirdetési díjak előre fizetendők. — Lapunkban megjelent novellák, regények és más közlemények átvétele, reprodukálása és előadása szigorúan tilos és bármely államban törvény szerint lesz büntetve

A női láb kultusza

Irta: Groszmann Dezső

Asszonyom, ön a lábánál kezdődik! Sétál a korzón, vadonatúj toalettjében, tetszeni akar — és tetszik. Süt-kérezik a férfipillantások hó-dolatteljes tüzeiben. Kövesse egyszer ezt a pillantást! Ön tetszik, asszonyom, mert szép, elegáns, hódító. A ma férfiak mint a száz és ezer év előtti férfi is — boldogan állapítja ezt meg, amint feltűnik előtte. A ma férfiaknak a szeme az ön lábán, a karcsu, finoman ivelt bokáin akad meg, asszonyom. Ha ezek nem zavarják az első benyomást, önnek nyert ügye van!

Ez a lábfetisizmus, amely korunkat jellemzi, mintegy tizenöt évvel ezelőtt kezdődött. És soha nem ismert a világtörténelem annyi tökéletes lábat, tökéletes bokát, mint éppen a mi korunkban. A divat boldog ujjongással hódolt meg a női láb imádatának. Mert a divat nem kormányozza, állapítja meg zsarnoki önállósággal, hogy mi a szép, hanem finom szeizmográf hajszálnyi pontosságga érzi meg, mit tartunk ma szépnek és igyek-

szik ezt a szépet aláhuzni. Előbb volt meg a szép láb és csak azután emelte trónra a szent divat!

Ön azt mondja, asszonyom, hogy a szép láb veleszületett adomány, szerencse. Asszonyom, ön téved. Az aranykánon szerint cseppet sem ideálisan épített női láb egyszerű ragyogóbb, hódítóbb lehet, ha helyesen van beállítva, mint a legtokéletebb boka — magas, fűzős cipőben. És még egyet: önnek vigyáznia kell a lábára, asszonyom, mert elronthatja!

A lábkultúra legprimitívebb fogalmait nem kell külön kifejtenünk olvasóinknak. Az csak természetes, hogy a lábunkat naponta rendbehozzuk, hogy a lábszár fölösleges és visszataszító szőrzetét depilatoire-val kell eltávolítani. A lábán egyetlen izléses nő se hordjon — bubifrizurát!

A cipő legyen kényelmes — és semmiesetre sem alacsony sarku — amerikai. Az amerikai cipő egyenes ellentétben áll a nőiességgel. A szép nő elasztikus, könnyű

járása megköveteli, hogy a testsúly ne a sarkon, hanem a lábfejen nyugodjék.

Az amerikai cipős nő járása súlyos, tenyeres talpas. Nem jelenti ez természetesen, hogy a tulzottan magas sarku cipők viselését ajánljuk.

A női láb különleges ápolásra szorul. Legfontosabb az éjszakai bandázsíuzás. Használhatunk gummiharisnyát, de megteszi egy egyszerű pól্যা is, amelyet felcsavarunk a bokától egészen a térdig. Vigyázzunk, hogy a pól্যা ne szorítsuk meg túlságosan! Feltétlenül elkerülendő, hogy akár pól্যা, akár gummiharisnyát nappal is hordjunk! A pól্যা felett kidagadó láb minden illúziót elvesz!

Sportnál, huzamosabb mozgásnál — táncnál is — külön gondozást igényel a női láb. A tulzásba vitt sport ugyanis egyik legveszélyesebb ellensége a láb szépségének. Futás, hosszú gyaloglás, tennisz és tánc is erősíti az izmokat és vastagítja, kidolgozottá teszi a lábat. Kerülni kell tehát a láb tul-

zott megerőltetését és munka után a lábszárat masszírozni kell. Néhány hosszirányban alkalmazott erős simítás és haránt „vagdalás” oly egyszerű kezelés, hogy szükség esetén magunk is elvégezhetjük. Masszás előtt a lefürdett lábat talkummal szórjuk be, utána egy-két óra bandázst alkalmazunk.

Külön pont, amellyel foglalkoznunk kell, a láb öltöztetése. Cipőben a divat kívá-

gottat kíván, erősebb lábu hölgyek azonban óvakodnak a túlzottan kivágott cipőtől. Nagyon világos harisnya erősebbnek tünteti fel a lábat, sötétebb árnyalatok karcsubb-
nak. Akinek tehát nincsen ideálisan karcsu lába, különös gondot fordít arra, hogy sötétárnyalatu harisnyát viseljen, a cipő színe ne üssön el a ruháétól és a ruha ne legyen tulságosan rövid. Így kevésbé tökéletes lábak is

jól hatnak. A szép nőnek járni is kell tanulnia. Kerüljük a széles, tenyeres-talpas, nehéz járást. Jó gyakorlat a járás tanulására, ha a padlóra huzott egyenes vonalon sétálunk, úgy, hogy a lábakat mindig egymás mellé a vonalra rakjuk.

Tehát: vigyázzon a lábaira asszonyom, ápolja és nevelje őket, mert a mi világunkban a legerősebb fegyver!

A három darab ezres

Irta: FÁBIÁN SÁNDOR, Nagyvárad

Blumékhoz csak pár napja állt be. A hely finom volt, külön szoba, jó koszt, tiszta ágy és főleg egy asszony, aki egyáltalán nem nézett a cselédség után, annyira el volt saját magával foglalta.

Az ur goromba volt ugyan, mérges, lármás, de jóképű ember. Marist még eddig csak észre sem vette, tehát vele sem volt semmi baja. De mégis baj volt Marisnál. Az volt a baj, hogy nem volt meg a baj. Maris emelt, cepelt, ha nem látták fél-lábon ugrált, de mindez nem használt. Elhatározta, hogy elmegy Hajdunéhoz, bár a többi lányoktól hallotta, fájdalmas a dolog, de mit tegyen. Mindenesetre elmegy először Erzsihez, az egy komoly, okos lány, ki már sokat próbált. Attól majd tanácsot kér.

*

— Baj, baj fiam, — szólt Erzsi, — dehát érdemes-e megtenni, nem-e jönnél jobban ki, ha meglenne a gyerekek? Apát kellene keresni!

— Ugyan már te...

— Te Maris, mondd már, miért is jöttél el a régi helyedről?

— Kidobott az asszonyom, azt mondta a drága, fajtalanodom, még a rendőrséggel is fenyegetett...

— Hogyan, talán rajtakapott a fiával!

— Ugy bizony! Tudod, van neki egy pasasa, egy bankfiu, avval szokott délutánonként találkozni, aznap délután is elment, az ura, a Feri Bécsben volt és én magam maradtam odahaza. Alig heveredtem le a diványra, berohant a Laci...

te... hogy az milyen egy férfi... hogy az mit tud... mit bír... nekem csak van egy kis praksisom, de én ilyen... embert még nem láttam... tizenhatéves... de olyan... na, szóval egy stramm fiu! Egy új figurára tanított meg s azután lefeküdtünk.

— Te, te, milyen az az új figura!

— Jó, helyes, csak kényelmetlen, mert az ember az orrával turja a hencsert.

— Ez új!... fiam!

— Jó, jó, de nem tudod, mi van még vele... ahogy a kezét közbe ideteszi... ide... látod... itt nyomja, az olyan pompás, meg kell bele örülni. Na szóval, leheveredtünk és azután én kimódosítottam az új figurát, úgy, hogy én oldalt feküdtem s nem kellett a fejem a párnába furni. Lacinak nagyon tetszett a kis ügy és mikor már többször is kipróbáltuk, nem akart... na, arrébb menni és úgy aludtunk el.

— És jött az asszony...

— Jött, úgy látszik a pasasa nem jött el. Persze ordított, mint a fába szorult féreg, azt visitotta, fajtalanodom, meg miegymást. Persze Laci egész meztelen volt, de én rajtam volt harisnya.

— Szóval kidobott!

— Ki, mondd hát, mit tegyek?

— Milyen ember a mostani gazdád, gazdag, fiatal?

— Gazdagok, az asszony fiatal fiukat is tart, öltözteti őket, az ember ideges, lármás, jóképű ember, olyan 36 éves.

— Fiam, az lesz az apa! Csinald így, fogjad meg a gazdád, de úgy, hogy ő higgye azt, hogy téged megfogott. Hajdunéhoz ráérsz menni, ha már ő küld, akkor sem lesz több bajod vele, de fogd meg, láss pénzt számár s így Hajdunét sem te fizeted meg.

*

Ez este Maris ügyesen kicsipte magát. Felsőtestén megfeszült a fehér zsemper és szemtelenül előrelő mellbimbói befurták magukat a pamutszálak közé, formás, meztelen lábszárjai egy térdig érő kék szoknyából bujtak ki és apró lábaira magassarku körömcipőt huzott. A szoknya bevágott a combok hátsó domborulatába és az egész alak rajza egy kíváncs és kíváncs érzésben levő pompás, női testet mutatott.

Leste, mikor jön az ur, ki szokása szerint berontott. Maris úgy tett, mintha ugyanakkor ki akart volna menni és jó erősen az ur melléhez ütődött.

Blum felhördült, de a lány bo-

"SZARVAS" KÁVÉHÁZ

Temesvár - Gyárvaros

Kávéház és étterem. Kitűnő konyha, elsőrangú italok! Esténként zene. — A Gyárvaros legjobb szórakozó helye.

csánatkérésére elhallgatott s valami delejes melegség futott hátgerincén végig.

A lány kis ideig lesütött szemekkel állt előtte s aztán himbálódzó járásával bement a konyhába.

A vacsoránál Blum jókedvű volt. Marist nézte, mikor az az ételt behozta és fáradt tagjait valami élénkség futotta át Kissé lecsuszva székről, lábait kényelmesen elnyújtotta, hogy szinte ropogtak bele.

Vágyak törtek fel a lehajszolt férfitestben, miket a köteles szerelem perceiben már rég nem érzett. Maris kínálgatás közben kissé hozzá hajolt és az új érzésektől remegő férfi vállán érezte a kemény mellből sugárzó forróságot és a mellbimbók gyöngye nyomására minden porcikája kéj után vágyott.

Blumné vacsora után moziba ment és onnan Rózsáékkal a Royalba, Blum mint máskor, most is csak érte készült menni.

Reszketve, mint egy első szerelmi légyottra menő fiú, nyitotta ki 10 óraker Blum az ajtót

— Ki az... — kiáltotta Maris, ki egy száll ingben állott a cselédszoba nyitott ajtajában.

— Én vagyok Maris, csendesén, — szólt Blum s a leány kezét csuklójánál megfogva, kihuzta Marist az előszobába.

— De nagyságos ur, hogy tehet ilyet — huzódott Maris olyan ügyesen, hogy csak az ingből fedett tagjai forró meleget sugározva tapadtak a férfihez.

— Maris, nem beszélni... nem beszélni... — lihegte Blum és ideges kezei óvatos tapogatással ölelték át a leány kemény mellét s aztán befuródtak feszes combjai közé.

Ijedős hangon védekezett a lány s midőn veszélyeztetett alsótestét elhuzta, mellével még jobban nekidült az egyre lángolóbb férfinek.

Blum lehunytt szemekkel tapasztotta ajkát a leány fületövére és két karjával magához szorította a leány testét, úgy hogy a karcsu női test szinte hátrahajlott és Blum mindjobban befészkelte jobb combját a lány bársonyos combjai közé.

— Maris, legyen az enyém... ne féljen... Maris, drága...

— De Nagyságos ur, hogy mer ilyet kívánni egy tisztességes lánytól, én sikítok, ha rögtön el nem ereszt.

— Visits, ha tudsz, — lihegte Blum és kicserepesedett ajkait reá-

nyomta a leány csattanósan piros, nedves ajkaira s nyelvével a leány ajkai közt befurakodva, erőszakot követelt el a lány nyelvére.

Majd felkapta a forrótestű lányt, — eddig nem is tudta, hogy annyi ereje van — bevitte a hálóba, lecsapta a nyitott ágyra és feléhajolt s míg lázasan csókolta, ahol csak érte, egy kezével lefogta a védekező lányt, másik kezével meg tépte, szakította magáról a ruhát.

— Jaj, ne bántson nagyságos ur, jaj, mit akar, — sirt Maris és úgy védekezett, hogy céljainak megfelelő helyzetben feküdhessen.

— Téged akarok, te drága. Na, ne félj... nem rossz az. Jó. Egyszer át kell esni rajta... engedj hát. Ne huzódozz... úgy rosszabb... egy pillanat... na... engedj... te drága, édes... így... na... jó lesz... ne félj...

És Maris nem engedve odaadta magát. Blum mint egy szűzre, úgy ereszkedett rá és mikor a szűkre nyitott combok között behatolt, a leány szájából a legtökéletesebb „szűzsikoly“ hasított fel, úgy hogy Blum rándulásba a lelki kéjjel együtt, a legnagyobb testi kéjt is élvezte.

Két hét múlva * kapta Maris az első... három darab ezrest.

Férjhez mennék valláskülönbőség nélkül azon harminc körüli kimondott fess és jó arcú, intelligens fiatalemberhez, akit őszintén megtudok szeretni. Középmagas, barna, csinos külsejével rendelkező, román. kath. gyermektelen, önhibámon kívül elvált vigkedélyű, szimpatikus, fiatalasszony vagyok. Vidéki nagyvárosban jól menő fűszerkereskedésem van, azonkívül nevemen 400.000 leit érő ingatlan szerepel. A kiadóhivatal csakis fényképes levelekre válaszol bővebben.

BENŐSÜLÉS céljából keresi megfelelő nő ismeretséget 28 éves izr. fiatalember. Bővebb felvilágosítást „Hunyadmegye“ jelige alatt kiadóhivatal továbbít.

5

„Temesvár környéke“ Szerda kivételével a kora délutáni órákban keressen fel minket.

Vidéki gazdag kereskedő, román. kath., akinek nagykereskedésén kívül háza, 52 hold földje és szőlője van, 23 és 27 éves fiai számára megfelelő partit keres. Fiaim kitanult kereskedő emberek, józan gondolkodásuk és abszolút intelligens emberek, házasságuk esetén egy-egy milliót kapnak üzleti vállalkozásukhoz. Intelligens, vagyonos hajadonok érdeklődésére címet a kiadóhivatal közöl.

Figyelem urak és hölgyek! Tisztelt vevőim! :::

Tiszti és női divatcsizmákat, ugymint mindenféle igényt kielégítő cipőket mérték után és raktáron a legjobb anyagból készítenek az újonnan berendezett üzletben.

RÁCZ ANDRÁS cipészmes. TIMIȘOARA I., Str. Primariei No. 8.

Ön szép lesz ha „Dolly“ krém, puha és szelídítő használ, mely mindennemű szeplőt, májfoltot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszerárban Timișoara, Mehala (villamosmegálló.)

Skála János faszobrász

Timișoara IV., Strada Gelu 18 (Pacsirta-utca) (930, 3)

Butorfaragást, facsillárt, faszobrot és dísz tárgyat készítenek a legfinomabb kivitelben

Haját, szakálát

„Glóriával“

a hajfestékek királynőjével fesse.

Rögtön fest szőkére, barnára vagy feketére. Garantáltan tartós és ártalmatlan.

lan. 1 doboz lei 60, dupla doboz lei 90.

Nicolin féle „Institut de Beauté“.

Fackelmann és Lencsán

műbutorasztalosok

Temesvár IV. Begajobbsor 19

Készítenek Recamier vitrineket és komodokat antik kivitelben.

A LILA SELYEMRUHA

— Eredeti kézirat. — Irta: Hilfreich Viktor. —

1.

Az asszony harminckét éves lehetett, most volt asszonysága teljében és falánkságában. Ahogyan kéjesen elnyújtództatott tagokkal a fürdőkádban fektült, olyan volt, mint egy erotikus lap illusztrációja.

Keble, amelyek meglepően jól tartották magukat, hisz gyermeke még nem volt, gömbölyűen duzzadt egymáshoz, hasán féltűlő helyzetében halvány ráncokat vetett hófehér bőre, a folytatást már elzárták egymáshoz szorított combjai, csak vágásukban sötétlett meg valami.

Hanyagul fektült a langyos vízben és egyik tenyerével vizet mérve, jótékosan locsolgatta keblét, amelyeken bimbói lassan feszesre duzzadtak. Most feje alá fektette két puha, meztelen karját, behunyta szemeit és lassan szétvetette térdeit. A combok megnyíltak és a víz halk csobogásával csókolgatta körül a titkok megnyílt völgyét...

Az asszony arcán halk, kéjes mosoly suhant végig, összeszorította fogait és ajkai közül suttogó sóhajt rebhent:

— Roland, ha itt volnál...

A fürdőszoba ajtaján most türelmetlen kopogás hallatszott.

— Herta, még most sem vagy készen?...

Az asszony összeresztette és fölült a kádban. A férje volt odakünn. Sietve válaszolt neki.

— Azonnal Adolf, azonnal...

2.

Hendorfer Adolf gyönyörködve nézte a ruhát, amit a szobalány kitergetett a hálószoba pamlagán és néha-néha odaszólt, figyelemre és kiméletre intve a lányt:

— Csak lassan... úgy... Vigyázzon a szélére... most a másik oldalán... azt a ráncot simítsa ki...

Amikor pedig a ruha készen kiterítve fektült előtte, kegyesen intett neki a kezével:

— Jól van fiam, most elmehet... majd a nagyságos asszony kérni fogja...

Azután még egy tekintetet vetett a ruhára, elégedetten dörzsölte a

kezeit, milyen jól is fog ez állani a feleségének és hogy fog neki örülni az asszony... és ismét türelmetlenül kocogott be a fürdőszoba ajtaján.

— Fiacskám, jössz már?

— De az ajtó mindjárt nyílt is és Herta asszony jelent meg a küszöbön.

— Mi az Adolf, miért zavartok?

— kérdezte kissé idegesen férjétől, aki alázatosan állt előtte és háttal állt a ruhának, eltakarva a „meglepetést”-t.

Herta asszony csak egy köpenyt kapott alsóruhája fölé, keble a kombinéba szorítva, büszkén kuporodott elő testéből, amely friss és illatos volt, kéjesen illatos, a most fürdött kíváncsi asszonytestből bujaság sugárzott elő.

Hendorfer Adolf akadozva kezdett mondokájába.

— Édes szívem, bocsáss meg, hogy zavartalak, de egy kis meglepetés... és szeretném, ha fölpróbálnád még mielőtt hivatalba megyek.

Azzal háta mögé mutatott, a szalonra.

Ott fektült az új ruha, gyönyörű, omiós, lila selyemruha.

Herta asszony durcás arca hirtelen mosolygóssá változott, pár lépést tett a ruha felé, azután megölelte férjét és össze vissza csókolta.

— Adolf, nagyon szépen köszönöm...

És rögtön föl is próbálta.

Akkor meg Adolf ölelte meg és csókolta össze:

— Herta, nagyszerűen áll neked, királynő vagy.

3

Azt mondják, a férjek és a házi barátok nem egyeznek. Pedig jelen esetben egyeztek, — legalább is a véleményeik.

— Herta, nagyszerűen áll neked, királynő vagy...

Ugyanezt mondta Heller Roland bankhivatalnok is, a Hendorfer család régi jó barátja és ismerőse, aki már vagy négy éve járt a házhoz, járt velük kávéházba, moziba, de mindig csak a férj jelenlétében, ha a férj hivatalban volt, még a házukhoz sem ment el. Igaz, ilyenkor Herta asszony járt az ő legénylaká-

sára, (Altenburgerstrasse 32/b.) na, de hát ehhez senkinek semmi köze.

Tehát Roland is el volt ragadtatva a ruhától, nem győzte dicsérni és nem győzte kérni az asszonyt, — hogy vegye már le.

— Olyan szép vagy, olyan gyönyörű vagy, olyan nagyszerű vagy ebben a ruhában, hogy ezentúl még jobban foglak szeretni, még jobban meg foglak becsülni... — és meg is becsülte, olyan hévvel, annyi lelkesedéssel és kitartással, hogy Herta asszony reszkette, könnyezve könyörgött neki, miközben ki tudja hány ostromot védte ki:

— Roland... hagyj már... engedj jaj... megörjitesz... mi van veled ma?...

De a férfi fátyolozott szemei még egy újabb pillantást vetettek a szalon mellett egy széken heverő lila selyemruhára és mint a bika, ha vörös selymet lát, úgy vadult neki ismét a megbecsülésnek...

4.

Hendorfer Adolfot váratlanul szerencse érte.

A gázgyárban, ahol prokurista volt, hirtelen üzemzavar állott be és az igazgató nagykegyesen hazarendelte a hivatalnokokat a hivatalos óra befejezése előtt. Este hét helyett délután négykor.

Hendorfer Adolf boldogan szedelőzködött. Hogyne, egy délutánt a feleségével tölthet. Szinte futva szaladt az autóbusz megállóhelyhez, már mentében kapaszkodott föl rá és türelmetlenül nézte az utcákat, milyen lassan megy ez az autóbusz.

Új utcába fordultak be.

— Még csak az Altenburgerstrasse — sóhajtott savanyuan, de hirtelen tágranyílt szemekkel bámult az utca tulsó oldalára. Ugyanis ott a feleségét pillantotta meg. Háttal feleje ugyan, de rögtön ráismert. Az ő alakja, tartása, mozdulatai, — no meg a lila selyemruha.

Egy férfivel állt egy magánház előtt.

A férfinak az arcát is látta. Persze arra is ráismert. A barátja volt, Heller Roland.

(Folytatás a 18. oldalon).

ÁRVAI mos, fest, tisztít, Timișoara IV., Bem ucca 20. sz. Telefon 15—60.

TÉLI SZERELEM

— Minden jog a szerzőé. — Eredeti kézirat. —

I.

Csöndesen és békésen esett a hó, csillogó csöppecskék takarták az egész kis ó-német városkát, mely olyan volt, mint egy középkori, romantikus emlék. A tornyos házak, templomok felett olykor egy kis téli verőfény is megjelent, ilyenkor aztán pláne — szinte valóságban — visszajöttek az elmúlt évszázadok a maguk romantikájával — és csak bő köpeny, tollas sisak hiányzott az emberekről, hogy teljes legyen az elsuhanó, szép középkor.

A vendéglő nagy, karikás ablakai mereven bámultak a piac felé. Bent a nagy-teremben enyhén lobogott a tűz — s a tűz vörös fényénél székeben mélyen hátraereszkedve a néha megjelenő vendégekre nézve — Iván Jocsák ült, a kalandor.

Izmos volt és szép. Arcán álmódó mosoly vibrált és hosszú, pillás szemeit félig lehunyta. Teste, mint imádkozó, lusta párductest gyengén kifeszült.

Különös ember volt ez az Iván. Kalandozott és szeretett. Utazta a vidékeket és örökös nyugtalanságban élt, mert vére folyton hajtotta az újabb vágynak számolya elé. Szerette a középkori, szentimentális dolgokat és most, ahogy véletlenül idetalált ebbe a kis ó-német városba, végre teljesen feltalálni vélte álmait.

Egész nap a kis ódon utcákat járta, melyekben halavány lámpás kísértetiesen lángolt és bebámult a kerek ablakokon a szobákba.

Még csak egy kalandos-asszony és kész a legszebb középkori kaland, gondolta néha magában, midőn lába alatt ropogott a hó s az ódon házacskákból misztikus illatok szálldoztak a fehér végtelenbe.

II.

Es az asszony el is jött. Egy este Iván a nagy-teremben ült és a tűzbe nézett, midőn megnyílt az ajtó és egy magas, érzéki arcú szép nő lépett be s a hajlongó hotel-gazdától szobát kért.

Ezen a télen csak két vendége volt a hotelnek: Iván és az asszony, így hát a férfi már másnap megismerkedett a nővel.

Aztán már a következő nap ketten indultak neki a város kacskaringós utcáinak. Az asszony pikánsan mosolygott és nevelve lépdelt a hóban, az ódon pillérek, kapuk alatt.

Senkisémet járt erre s ők lassan kiérték a fehér, havas rónára, a régi várkapuk kívül.

Az asszony itt pajzánul a férfi felé fordult:

— Teritse le a bundáját a hóra, — s miután az úgy tett, ő is ledobta illatos bundáját.

— Birkózni fogunk! — magyarázta, aztán és végigsimitotta duzzadt kebleit.

Iván nézte az asszonyt szoros bársonyruhájában, melyből idomai élesen kiütődtek, nézte az izmos testet, hajlékony derékát... és nagyvőn értette, hogy az, mit is akar.

Rococo

— Sajó Sándor eredeti festménye —

Az asszony azonban hirtelen átölelte és lehuzta a leterített bundákra.

Birkózni kezdtek. Iván szédült. Az asszony meleg teste karjai közt vonaglott és szinte érintette a két forró, keskeny, pihegő ajkat, keblei meg melleit surolták.

Hemperegtek és hirtelen felhasadt az asszony bársonyruhája, mely alól részegen csillant elő a meztelen hus. A vékony, finom kombiné alól a test kifeszült s az érett, asszonyos emlők pihés udvarukkal sudár ivben megfeszültek. A két térd a férfi combjaihoz surlódott s a harisnyacsatt felett a combhus pörösege észvesztően, mind nagyobb és nagyobb meztelenséget adott. Mindketten pihegtek s amint dulakodtak, a kis nadragocská ráncokba odafeszülve a buja, fehér combokhoz, teljesen felhúzódott.

Iván móhon kapott a szép lábak felé. Meztelenséget kívánt, letolta a harisnyákat a vonagló láb-szárazokról, a vállakról leszakította az inget és belemerítette ajkait a nő melleibe, nyakát csókolta és karjait. Izmos combja ráterült az izgató, reszkető testre és szeme belemerült az asszony piruló, zihált, pikáns arcába.

Csillogot a hó, az asszony teste buja kéjre gyújtott. Iván bemerült a fehér combok melegsége közé. Az asszony lerugta kis cipőjét és harisnyás talpacskáival bemélyedt a férfi ruganyos combjaiba.

III.

Hogy ki és mi a neve, azt Iván nem tudta, csak azt, hogy ördögien szép, kéjes és meleg, csókja meg szagos és harapó és hogy nagyon különös, bizar vágyai vannak, melyek azonban mégis mindig izgatók és sejtőek.

Az asszony nem is beszélt, csak csókolott és csókolott egyre. Néha éjeken felállt az ágyban, kioldta ingét és úgy meztelenül intett a férfinak és az kis, hajlós, kerek pálcával végig kellett verje gyönyörű testét, míg vörös sávok nem maradtak rajta s le nem bukott bugó lihegéssel az ágyba. Máskor fantasztikus pizsamákba öltöztek mindketten, a szobát egy kis lánggal világították ki csak és szikrázó szamovárból teát ittak. Később az asszony a selymes szőnyegre vetette magát. Szétnyitotta a pizsamát, melyen alul fehér, rövid bugyit viselt. Kéjesen mosolygott és izgató, asszonyos mozdulatokkal

végigjátszotta a csábítás minden démoni, részegítő jelenetét. Hulámoztatta testét, sikított. A férfi lihegve nyult a nő felé, de nem ért cél. Az asszony bugyija erős, csukott szövésű volt, mint amilyent a középkorban adtak a csatába menő lovagok nejeikre, hogy azok vágyakozását elrekecsék. Lihegett és csókolta a nő sima melleit, mit az ziháló pihegéssel s csillogó szemmel élvezett.

Igy multak napjaik, bizar kéjekben, szerelmi melegségekben, szagos, forró csókolásokban...

IV.

Iván... benyitott az asszony szobájába. Ugy éjfél felé volt, kint a hóesés elállt és sápadtszürke, derengő holdfény szántott végig az alvó, középkori kis városban.

A szobában indiai füstölőszerrek misztikus, átható szaga terjengett... Az asszony római lánynak volt öltözve, egy fátolruhában, melyen teljes meztelen teste átlátszott.

— Ez az utolsó este, holnap utazom, — szolt a férfi felé — de ezt még megünnepeljük. Vetkezz le.

Pár perc múlva a férfi is római öltözetben volt, majdnem meztelen. Hatalmas, izmos teste bronzbarna színben fénylett.

— Olyan vagy, mint egy görög isten a mithoszból — kiáltott fel a nő s szerelmes szemekkel szemlélte a férfi izmos combjait, karjait.

Iván szintén nézte az asszony bársonyos, karcsu testét, mely egész pörének tetszett és reszelt a vágytól.

A füstölőszerrek szaga terjedt és az asszony felállt. A szoba sarkába egy bronz férfiszobor volt, teljes nagyságban, olyan, mint amilyeneknek a szüzek áldozták fel magukat, a césárok idejében. A nő arra felé indult.

Ott a szobor előtt megállt és bókolt, mint a régi római szüzek. Kezében füstölőszerkeket tartott s azt most hódolattal nyujtotta a meztelen bronzszobor felé. A füstölőkből mély, átható és elbágyasztó pára szállt, mely fantasztikus, misztikus lepelbe vonta a bronz férfiszobrot, a hajlongó, izgató asszonyalakot. Az asszony aztán letette a gomolygó, párázó füstölőket és még közelebb lépett a szobor magas formájához.

Kis kezével fehér, meztelen bokáihoz nyult, majd ugyanígy tett melleinél is, kioldva a színes csokrokat.

Lehullt róla a ruha s ő ott állt a szobor előtt, miként egy áldozó szüzeleány. Lassan egész a szobor elé lépett és felállt annak kis alapemelvénnyére. Karjaival átölelte a bronz férfialakot, szép, izmos combjait hozzáfeszítette, majd gyenge remegéssel feljebb emelve szép lábait, átfonta a meztelen férfi istenséget ábrázoló szobrot. Gyönyörű hátsóteste buján megfeszült, feszes, hamvas hátsója, remegő combive szinte a feláldozás gyönyörűségeit értékeltették.

Iván mereven nézte a részegítő, szüzlányt játszó meztelen asszonyt.

Szeme kimeredt és testében az izmok, úgy érezte, sohasem feszültek még úgy. Minden atomjában bizsergett a vágy és vére szerelmes kívánnással száguldott aléla, acélos testében.

Felállt a puha szőnyegről, melyen végig volt dülve és az asszony felé akart indulni, de nem tudta miért, tánlorogni kezdett és hosszú ivben újra végigroskadt a szőnyegen.

Próbált megegyeszer felemelkedni, de nem tudott. A különös, indiai füstölőszerrek illata keblére nehezedett és tompán, mélyen fojtogatta a torkát. Elzsibbadt és félbágyadt álomba esett, nyitott szeme csak fátolszerű ködöket tudott kivenni mindabból, mi azután még körülötte lefolyt.

*

Igy feküdt, nem tudta meddig, mikor halványan, árnyszerűen látta maga felé közeledni a bronzszobor felől a meztelen, fehér, izmos, részegítő asszonyt gyönyörű combjaival, kebleivel. A szép testen vöröses körvonalak látszottak s az asszony, mintha maga is bágyadt, fáradt lett volna. Nézett s amint az asszony egyre és egyre közelebb jött hajladozó ivü léptekkel feléje, mint egy kábitó varázslatban, teljesen, egészen lecsukódtak a szemei. Egészen elbágyadt, még annyira sem tudta, hogy mi van vele, mint az előbb.

*

Reggel újra esett a hó és csillogva lepte be a kacskaringós, kis utcácskákat, ódon házakat és templomokat. Az asszony már nem volt ott. Hiába kereste Iván zanjongó, vágyó idegekkel és hiába kereste egész élelen át azt a különös, bizar, izgató asszonyt, hiába járta érte az élet minden állomását. Hiába tért vissza néha tél

idején a kis ó-német városka falai közé: a falak, az utak, a házak, a rónák nem beszéltek és Iván, a kalandor, sohasem látta többet azt az asszonyt. Utóbb

már szinte úgy képzelte, hogy az egész nem is volt más, mint egy szép téli álom, ami bizony sok van az életben, de sohasem teljesedik be.
Lányi László.

AZ ÁLLATOK ÉS A SZERELEM

Még nem is olyan régen, a bölcsek és a természettudósok meg-egyeztek abban, hogy az embernek privilégizált helye van a természetben. Sokáig általában azt hitték, hogy csak az ember ismeri az individuális szerelmet. Ma már pontos megfigyelések azt a tényt bizonyítják, hogy az állatok sem szeretkeznek össze-vissze, hanem épp úgy ismerik a házastársa hűségét, sőt a reménytelen szerelem keserveit, akár az emberek. Hogy az állat szerelmes, azt könnyű megfigyelni a kutyánál: sokszor előfordul, hogy egy kutya hónapokig szaladgál „ideálja” után s ezalatt az idő alatt ügyet sem vet az utját keresztező szukákra. A legtöbb madárfajta példás családi életet él s a szülők mintaszerű gondnal nevelik fel gyermekeiket. (Ki ne látta volna, hogy tanítja a kacsamama a kis kacsákat uszni?)

Azt kell inkább mondanunk, hogy a szerelem egész skáláját, minden válfaját és változatát megtaláljuk az állatvilágban. Vannak monogám természetű és vannak polygám természetű állatok. A szexuális minden elferdülését megtaláljuk az állatok életszokásaiban. Közismert dolog például, hogy az onániát a majmok szorgalmasan gyakorolják. Vannak állatfajták, amelyek szerelmi kéjelgéseikben a legvadabb szadista képzelgéseken is tultesznek. Így például a nőstény pók a szeretkezés extázisában leharapja hímének a fejét. A rákok az ölekezés viharában egymás lábait tépik le. Kiernan, amerikai tudós, az egyes emberekben tényleges meglevő szadista, gyilkos hajlamokat a nemi szerelem fejlődésének alapján a gyönyör egy ősi, már csak atavisztikusan visszatérő reminiscenciájának tartja. Abból indul ki, hogy a legrégebb párosodás, a protozoák szaporodása úgy történt, hogy az egyik sejt elnyelte a másikat. Ebből a homályos ösztönből, mely időnként feléledhet, vezeti le Kiernan úgy a konnibáliz-

must, mint a szadizmust. Hiszen még ma is használatos az a szó-lásforma: Ugy szeretlek, hogy meg tudnálak enni!

Az állatvilág erotikájának egyik legérdekesebb fejezete a különböző fajú állatoknak egymás iránt érzett, gyakran előforduló vonzódása. Villemijn, francia megfigyelő, ismert egy kutyát, amelyik erőszakot követett el a tyukokon és közben átharapta a torkukat. Monsen, német tudós, hosszú éven át figyelte, milyen nagy barátságot tartott fenn a kutyája egy gunárral. A két állat valósággal csókolódzott, a kutya nyaldosta a gunár fejét, a gunár pedig a csőrével vakargatta a kutya szőrét. Ha a gunár barátja ugatását meghallotta, kilárt szárnyal szaladt elébe és gágogott örömeiben. Monsen határozottan állítja, hogy a két állat közötti viszony korántsem maradt plátói.

Ha minden áron különbséget akarunk tenni az állatok és az emberi fajta nemi élete között, három eltérő pontot találunk, amelyek nem éppen az emberi nem fölényére méltatnak:

1. Az állatok csak bizonyos évszakokban szeretkeznek. Egyedül a majom hajlandó éjjel-nappal a szeretkezésre.

2. Az állat nem ismeri az italt s nincs szüksége semmiféle gerjesztő, bujtogató mámszerre.

3. Még sohasem fordult elő, hogy egy teherben lévő állat megakart volna szabadulni terhétől. A gyermekektől való rejtéget, az óvszert és a magzatelhajtást a kultúreberek találták ki.

Wallner Antal.

Flörtelem.

Zsur alkalmával néhány rosszmájú fiatalasszony félrehúzódik az egyik sarokba tereferélni.

— Nézd Etus, nem bosszantó, hogy ez a Csipkayné teljesen a maga számára foglalja le a művész urat?

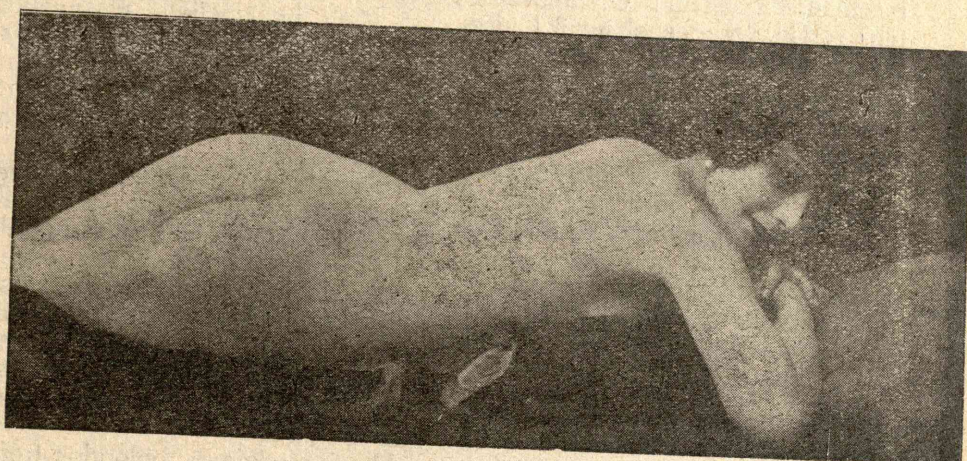
— Igazad van! Valóban „flörtemes” asszony.

Ok a béremelésre.

Julcsi szakegyesületi tag és mint ilyen béremelést követel.

— És minek magának a nagyobb bér? — kérdi az asszonya.

— Minek? Azért mert a nagysága megtiltotta, hogy a bakám bejöhessen ide, aztán engem meg nem eresztenek be a kaszárnnyába, hát most úgy akarunk tenni mint az urak: ki akarunk venni egy szobát, ahol találkozhatunk.

Párisi nő

— Eredeti felvétel —

PAJTÁSHÁZASSÁG

REGÉNY FRANCIA EREDETIBŐL FORDITOTTA: STANKOVITS TIBOR

(5)

XVII.

Nem említettem még, hogy Max, mihelyt párisi lakásunkba beköltözött, meghívta festő barátait.

Hamar megszerettek, bizonyára azért, mert nem találtak bennem olyas valmit, ami feszélyezte volna őket. Különösen egy volt közöttük, ki különös vonzalmat tanúsított irántam. Egy jó öreg festő volt ez, Lorient Iván, költő is egy személyben, félbemaradt, pajtásai szerint meg nem értett genie. Szakállas volt, mint egy kapucinus barát, hószerű szakállal leomlott a melle közepéig, mindig nagy kockás bársony kabátot viselt s úgy járt-kelt az emberek közt, mint valami modern troubadour, orrát szélnek eresztve, üres zsebbel, gondtalanul, ma itt evett, holnap ott aludt, bizarr, holdkóros alak, ki verseket szavalalt s a szellemes ötleteket csak úgy rázta ki a kis ujjából. Mily nagyra becsült engem, mutatja az, hogy rám bízta abszintheje elkészítését s úgy látszik, teljesen a szája ize szerint csináltam, mert minden nap újra meg újra kifejezte legfelsőbb meglepedését. Mulatságos volt, mily pathosszal mutatott rám s mily elragadtatással magasztalt férjem előtt, mikor a százszorszént italt készítettem: „Micsoda nő!... Angyal!... Mit beszélek? Angyal! Olympusi istennő! Ganymedesnek egyik földre tévedt nővére. Isteni teremtés!”

És soha nem mulasztotta el kedvesen, tréfásan fenyegető hangon hozzátenni:

S főleg, öregem, semmi komédia! Ha valaha arra vetemednél, hogy őt boldogtalanná tennéd velem gyölnék meg a bajod.

Lorient mindennapi asztaltársunk lett s ő vette kezébe a kirándulások rendezését.

XVIII.

Édes anyám, mikor egyszer öt órákor betoppant hozzám s ott talált engem e pipázó, zöld mérget szürcsölő, sikamlós beszédű férfiak közt, nem állhatta meg, hogy jóízűt ne nevessem.

— Joliette, olyan vagy itt, mint egy állatszeliidítő nő a medvék ketrecében.

S rögtön hozzálevé:

— Ezt nem azért mondom, mintha helyteleníteném eljárásodat: bár eleganciához jobban illenék, ha vele valamely divatos „five-o clock tea” díszét emelnéd, mégis gratulálok neked, hogy erre nem is gondoltál. Nem is csodálkozom ezen; jól teszed, hogy alkalmazkodol férjed szokásaihoz, mert ez a legjobb eszköz, mellyel tetszését megnyerheted.

Tény az, hogy Max könnyen azt hihette, hogy most is legényéletet él s én nem is a felesége, hanem legodaadóbb s legszeretreméltóbb szeretője vagyok. Legjobb tehetségem szerint eltakargattam a láncokat, melyek egymáshoz kötnek s meghagytam neki a szabadság illúzióját, melyről a férfiak nem mondanak le anélkül, hogy ránk ne haragudnának amiatt, hogy azt tőlük elraboltuk. Mindig szemem előtt lebegett két történet, melyeket édes anyámtól hallottam: egy férjnek csinos, szelíd, ragaszkodó felesége volt; szerették egymást s a férfi mégis megcsalta az asszonyt; s mikor csodálkozva kérdezték tőle, miért teszi ezt, így felelt: „Mit akarnak, úgy hébe-hóba szükségét érzem annak, hogy megbizonyosodjam afelől, illetőleg elhíttessék magammal, hogy nem vesztettem el teljesen szabadságomat.” Egy másik embernek volt egy csuf, kellemetlen, élesnyelvű szeretője, aki nem szerette őt s akit ő se szeretett. „Miért nem szakít vele?” kérdezték tőle. „Mert megtehetem akkor, amikor éppen nekem tetszik.”

Nem hiszem, hogy Max szíve fájt a legényélet után, hisz napjában most is úgy élt, mint annak előtte. A napi munka után végrehossza nem szakadt a mulatozásnak. Lorient Iván esténként végig sétált velük az egész Montmartre-on, egyik kabarétból ki, a másikba be; ezt nevezte ő a mi nászutazásunknak.

Mennyi jókedvű, bolondos tréfa fűződik ez éjjeli sétákhoz s mily kedvesen emlékszem mindig rájuk! Meghitt délutánok a műtermekben, ahol, mialatt egyik-másik pajtás művének vázlata készült, ifjúságunk túlradó vidámsága le-

döntötte az illem összes zsilipjeit; pazar ebédek, melyek fölött a pajzán jókedv csintalan szelleme lebegett; sajátzerű bálók, melyeken kis bakchansnók tomboltak a zenekarok pattogó ütemeire, ragyogó orgiák, mikor tigrisbőrökön végigheveredve nem volt más ékesége testünknek, mint a ragyogó meztelenség.

XIX.

Egy este egy vendéglőben, Max egyik barátja, ki nem tudta, hogy megnősült, odajött hozzá s megszorította a kezét s miközben futólagos szempillantást vetett rám, halk hangon odaszólt neki:

— Az áldóját! Gratulálok, komám!

A szeretőjének tartott; kedvem lett volna megcsókolni!

XX.

Időközben megtudtam, hogy Simonne Duruy-Breton, kinek története sok tekintetben hasonlított az enyémhez, férjhez ment. Nem tudom hol, nem tudom hogyan, de rajtakapták, amint jegyese térdén ült, olyan helyzetben, hogy nehéz lett volna a legcsekélyebb kételyt táplálni afelől, hogy mit csinálnak. Az ő házasságát is éppen úgy, mint az enyémet s ugyanazon okokból, sürgősen üttették nyélbe. Férjét Germain Barrier-nak hitták. Jó kedélyű, eleven ördög volt, aki nem igen unatkozhatott a felesége mellett.

Lorient, mikor először meglátta őket, ünnepélyesen méltóknak jelentette ki őket arra, hogy bandánkba bekebeleztessenek s szentesítés jeléül kezével illette homlokukat. Ez a ceremónia nagy derűtséget keltett s a fiatal pár meleg szavakkal köszönte meg a „nagy táltos”-nak a megtisztelő kitüntetést, melyben őket részesítette s amelyet neki köszönhetnek.

XXI.

Egy éjszaka, amikor együtt vacsoráltunk Tabarin féle kabarétban s poétánk szokása szerint verseket szavalt a gyülekezetnek, egy fiatal hölgy, ki mellettem ült, elkezdte nekem dicsérni barátunk tehetségét. Én a képzelhető legudvariasabb modorban feleltem neki s hogy a kedveskedő bókka-

adós ne maradjak, magasztalni kezdtem a gyűrűket, melyekkel ujjai meg voltak rakva,

Ő mosolygott, egy kissé elpirult, de nem huzta le ujjairól az ékszereket, amiből bátran azt következtethettem, hogy hamisak. Nem akartam szegénykét tovább hagyni abban a kegyetlen helyzetben, melybe — semmi rosszat nem gondolva — hoztam őt s gyorsan más tárgyra tereltem a beszélgetést. Nemsokára élénk társalgásba elegyedtünk. A hölgyike rámutatott a mellette szundikáló kövér hústömegre s elmondta nekem, hogy egy este találkozott vele, vidéki s nem valami mulatságos férfiú.

Loriot, ki meleg ovációk közt ült vissza helyére, azt ajánlotta, hogy ébresszük föl az öregot. S csakugyan hirtelen ráförmedt. A férfi fölriadt s rémülten dörzsölve szeméit, dűnnyögé:

— Hagyj békét, Dorottya!

Hangos hahota támadt s az egész társaság karban rákezdte:

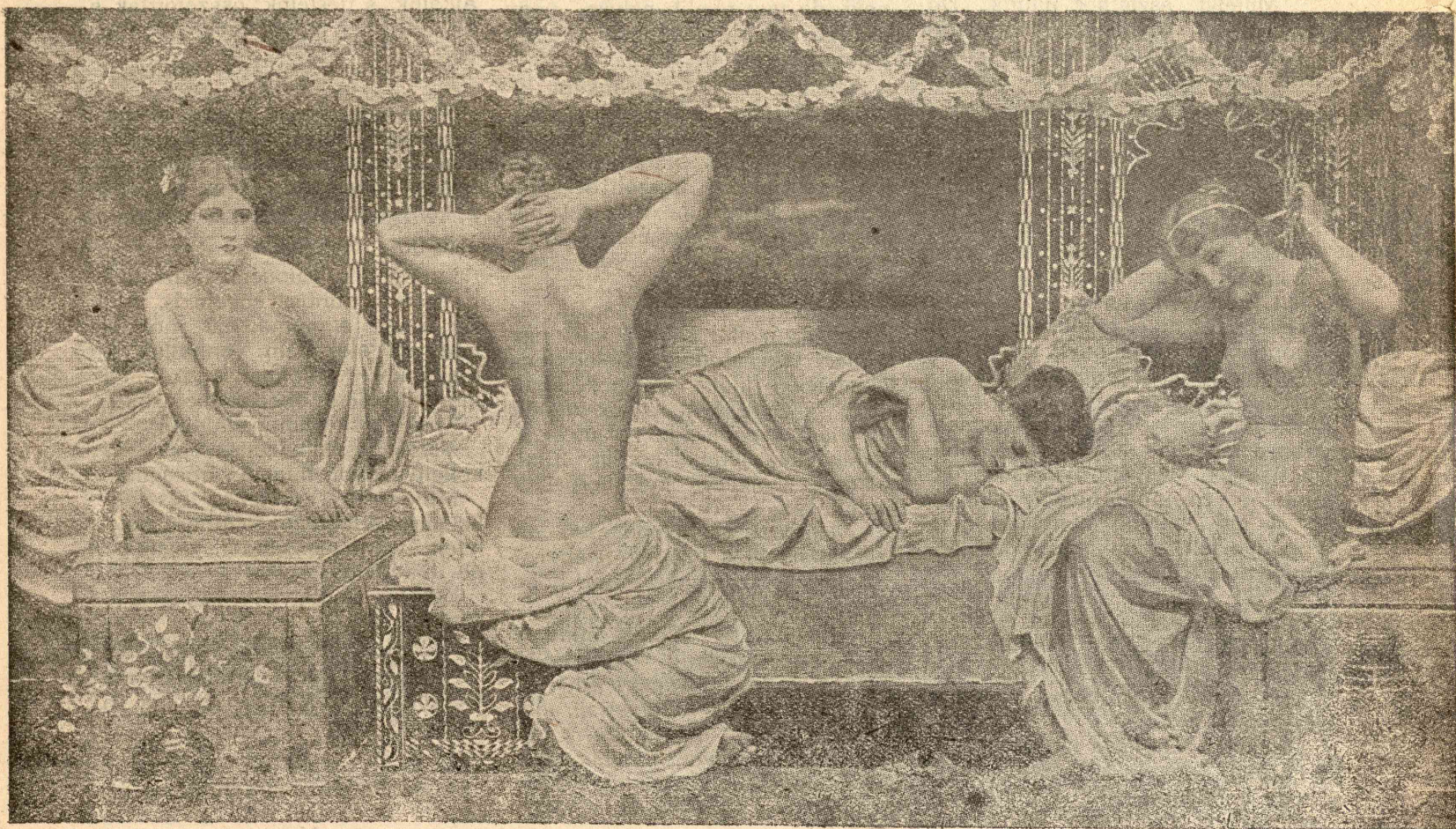
— Hagyj békét, Dorottya!

A szerencsétlen nem tudta, hogy viselje magát: s mikor látta, hogy becsülete forog kockán, rehabilitálni akarta magát s följánlott egy üveg pezsgőt, amit ujjongással fogadtunk. Erre aztán bemutatta magát, Elmondta, hogy Lyonba való, neve Sosthène Jobelu, nagy selyemáruüzlete van, nős — ehhez mindnyájan gratuláltunk neki s a feleségét Dorottyanak hívják. De mivel kezdett mélyebb részletekbe bocsátkozni családjáról s kedves élete párjáról, barátnője, kit ez ugylátszik, nagyon halványan érdekelt, kérte, hogy hallgasson. Mint egy kis öleb, oly tanulékonyan engedelmeskedett.

Mikor kijöttünk a kabaret de Tabarin-ból, már oly bensőleg összebarátkoztunk evvel a párral, hogy elkísértek bennünket. Csak a lépcsőről lejövet vettük észre,

hogy barátunk alig áll már a lábain. Loriot karon fogta s mivel állandóan csak így szólította: „öreg Sosthène em”, a mámoros idegen megkérdezte tőle: „hát ismer engem?” Mire Loriot bámulatos hidegvérrel szólt: „Ismerlek-e? Hisz együtt nevelkedtünk!” A szegény lyon-i egy pillanatig se kételkedett s félig meghatottságból, félig ittasságból Loriot karjaiba dőlt, ki elérzékenyedést színlelve, szorítá őt szívére.

Miután a tuláradó érzelmeknek így szabad folyást engedtünk, Sosthène teljesen kiöntötte szívét gyermekkori ál-pajtása előtt. Mintaszerű férjnek mondta magát, kinek nem szokás dorbézolni; imádja az ő Dorottáját; azért jött Párisba, hogy részt vegyen a selyemtermelők nemzetközi kongresszusán, jelen volt a záróünnepélyen s a bucsulakomán s elhagyta magát csábítani barátaitól, kiket utközben elveszített. Életében

Abd el Krim, a rifkabil vezér hordozható háreme

először történt, hogy kirugott a hámból, égre-földre esküdözött, hogy azt soha, de soha többé nem teszi s könnyekre fakadt arra a gondolatra, hogy Dorottya, aki kardos menyecske, esetleg értesül erről a kis éjjeli kalandról. Lorient ünnepélyesen megesküdött, hogy titoktartó lesz s egy szót se szól feleségének, akiről azt állította, hogy szintén ismeri s egy hajszálon mult, hogy nőül nem vette.

Kissé megviselve bebotlottunk a Capitole-ba, mely a Butte Montmartre egyik legbolondosabb kabaretje. A mi emberünket úgy kellett felcipelni s még így is kétszer lebukfencezett a lépcsőn. Max, Berrier és Lorient megtesztelt erővel dolgoztak. Simonne még soha életében ily jól nem mulate. Én is alig álltam a lábamon, oly erősen nevettem, hogy összes csatornáim megeredtek és sűrű könnyeket hullattak. Csak Sosthène barátja nem vett részt az általános derűtségben és kacagásban: azt hiszem, attól félt, hogy bántják az ő jogos tulajdonát, kinek kalapját úgy vitte, min ha szent és sérthetetlen volna.

Mihelyt asztalhoz ültünk, Dorottya férje békésen elszenderült a zongorából kicsalt melodia epedő hangjaira. Egyértelműleg kimondtuk, hogy ez az illetlenség sérti a társaságot s figyelmeztetni kell a vastag, potrohos urat az illem követelményeire. Max fölkapott egy üveg chartreuse-t s tartalmát koponyájára önté, avval az indoklással, hogy ez majd egy kicsit felfrissíti az eszméit. A szerencsétlen gépiesen fejéhez emelte a kezét; azt hitte, hogy meglekelték koponyáját s vér ömlik ki belőle. Tőlünk telhetőleg megnyugtattuk s mivel egészen maszatos és ragados volt, mi nagylelkűen megmostuk a fejét, két korsó vizet öntve a hegyibe. Olyan lyucskos volt, mintha a Szajnából huzzák volna ki.

— Így legalább nem látja meg majd a feleséged, hogy dözsolett, magyarázta neki Lorient.

Most már a hátránja is, ki még előbb nem fojthatta el bosszúságát, nevetésre fakadt s fölkiáltott:

— Mily csuf vagy, szegény öregem.

Igazán szánalmas alak volt.

Lorient, mivel megígérte neki, hogy bemutatja neki Páris nevezetességeit, e siralmas állapotban sem hagyta el. Elvittük a vásárcsarnokba, Barate-hoz, egy külön-

nös helyre, hol a pirkadó hajnal első világánál, sajttal fűszerezett hagymaleves mellett zagyva vegyületekben lehet látni frakkos és kabátos, cilinderes és sapkás alakokat, s a legkülönbébb rangú és minőségű hölgyeket.

Költőnk alig hogy belépett, elkezdte szavalni verseit. Érzélgős költemények voltak: ily előrehaladott órában a lelkek el vannak lágyulva, illetőleg ázva és úgy dől belőlük a költészet, akárcsak a borszag. Sosthèneen kívül, ki már tul volt azon az állapoton, mikor az értelem még működik, az egész hallgatóság el volt ragadtatva.

Hölgyikék, kiknek teste minden kényszertől megszabadulva, remegett a selyemderék alatt s akik, mivelhogy nem akadt vállalkozó szellem, keltesével indultak hazafelé, hogy együtt háljanak — bizonyára szokatlan lett volna nekik egyedül egy ágyban aludni — melegen üdvözölték a költőt. Egyik közülök minden teketória nélkül, felajánlotta magát Lorientnak. Nem mervén állítani, hogy az ajánlat valami nagyon tetszik neki, de úgy rémlik nekem, hogy később mégis elfogadta s néhány pillanatra kiosont vele.

A terem kezdett lassanként kiürülni. Az álmatlanság okozta bágyadság tünetei kezdtek rajtunk mutatkozni s bár Simonne, ki különösen mulatott, unszolt bennünket, hogy térjünk be még egy pohár tejre a Pré Catelanba, a többség azon véleményen volt, hogy jó lesz.

A nap, mely olyan sápadt és fáradt ábrázattal kelt föl, mint egy korhely, aki aludni tér, indolens tekintetével kioltá a gázlámpák sárga világosságát. Megöntöttük az óriási, csendes, komor utcákat. Éppen készültünk kocsira ülni, mikor egy pincér meginterpellált bennünket.

— Hát azt, aki a pad alatt alszik, itt hagyják fizetség fejében?

A derék Sosthène-t majd, hogy ott nem felejtettük.

Berrier úgy tett, mintha mind a két fülére megsiketült volna: Max azt hajtogatta, hogy nem ismeri.

Még barátja is elpártolt tőle s hallani sem akart róla. Csak nem megy el evvel a szétmállott palacsintával.

Lorient föláldozta magát.

Visszatérve a korcsmába, felszedte a szerencsétlen flótást, ki a

napvilágnál még szánalmasabb alaknak látszott.

— Hogy én téged elfelejtselek, olyan nincs, soha az életben, öregem. Egy ily jó pajtást, mint te, egy gyermekkorai játszótársamat. Nem, soha!

Bérmocsit hivatott, belelökte az öreget s odakiáltott a kocsisnak:

— A Morgue-ba!

Szegény Sosthène Jobelu, soha el nem feledlek!

E hajnalba nyuló éjjeli barangolásból rendesen fáradtan tértem haza, de boldogan, mert éreztem, hogy egészen Max-e vagyok. Nagy gyorsan leveleköztem, kéjes örömmel bujtam be a hideg öleléssel váró paplanok és vankosok közé, fagyosan odakupordtam Max mellé s miközben a zárt függönyök hasadékain a szobába szűrődtek a hajnal tündöklő sugarai s míg odakünn a tejeskocsik dörgésétől megreztek az ablakok üvegtáblái s a közeli kert falait ölelő repkény ágacskáin ébredező verebek hangosan csiripeltek, miközben Páris kibontakozott az éjszaka lepleből, ajkaink s testeink összeforrtak s az álom így lepott meg bennünket.

XXII.

A nyájas olvasó szíves elnézését kérem, hogy mindennapi életem apróbb mozzanait csak úgy adom, pongyolán, ahogy kis jegyzőkönyvemben megörökítettem.

Május 16, hétfő.

Látogatás Euphemia néninél. Ez persze dühösít engem is, Maxot is, de a mama azt mondja, hogy ez alól nem vonhatjuk ki magunkat — különben is lezáródott már a családi ebédek korszaka.

Megtörtént. Otthon találtuk.

Valóságos kihallgatás volt, úgy kellett vallani, mint a bíróságnál.

Mindenféle aprólékos részleteket kérdezett magánéletünkről. Szeretett volna megtudni valamit... de abból nem evett.

Egy kis mutatóvány beszélgetésünkben:

A néni.

Nos hát, édes kicsikém, mit csináltatok Nizzában, azokon a forró napokon?

Én.

A szobában maradtunk, néni-kém.

Max.

Fekve.

(Folytatjuk).

Hárem toilette titkok

— Irta: HALÁSZ VANDA. —

Mint a legtöbb patinával és romantikával övezett intézmény, a hárem is elvesztette egykori varázsát. A török asszonyok felmondtak a háremnek, szabadon és nyilvánosan közlekednek, mintha csak Párisból vagy Pestről csöppenének volna az utcára. A Kelet távolabbi részeiben azonban az asszonyok nem adják fel olyan gyorsan az őseiktől évezredek óta őrzött és ápolat intézményt és még mindig félve öröködnék szokásaikon és titkaikon. Így az egyiptomi nők is érintetlenül hagyták a hárem kultuszt.

Egy angol asszony, Lady Drummond Hay, évekig tartózkodott Egyiptomban és sokat közlekedve néhány háremhölgygel, megismerkedett a háremekben használt toilette titokkal. Az egyiptomi lady — írja Drummond — felette vonzó egyéniség és már maga a látvány is pikáns, amint magassarkú cipőjében, turbánjával és elfátyolt arcával végigtipeg Kairó utcáin, a férfinem akaratlanul is rászegeződik a libegő jelenségre, mely márványfinom testéből alig mutat valamit, raffinált meze azonban annál többet sejtett. Egy hamis hajtincs jobbról-balról, megbabonázó karmin ajak, továbbá az extrentrikus ékszerek előnyösen emelik ki a ruházattal ügyesen leplezett formákat és vonalakat. Archőrük évtizedes ápolás alatt egy olyan finom és tompa színt kap, melyet európai nőnél hiába keresünk.

Ezek az asszonyok sokszor szőkésbék az angol asszonyoknál is és bőrük az állandó szobalevegő és szorgos ápolás hatása alatt egy csodaszép, természetes, piros ajakkal és szénfeketére festett, szélesen ivelt szemöldökkel. A szem szépségét, fényét és ragyogását szinte vallásos kegyelettel ápolják. Minden háremnek van egy szemviz receptje, mely unokáról-unokára öröklődik és tökéletesedik; legtöbbnyire esszenciák, melyhez kipróbált, különleges növénynedvet kevernek vagy egy bizonyos növényfajból főtt narancslével kevert tea. A szemöldök festésére használt „szenet“ szintén nagy gondossággal preparálják, mely egyben a szemöldök erősítését is

célozza. Nagyon ritka jelenség az őszfejú egyiptomi asszony. Kora ifjúságától kezdve minden nő alkauna-gyökérrel festi a haját és ez a piros festék a fekete hajnak különös, meleg-barnás színt kölcsönöz, mely sokszor az égő bronzig változik.

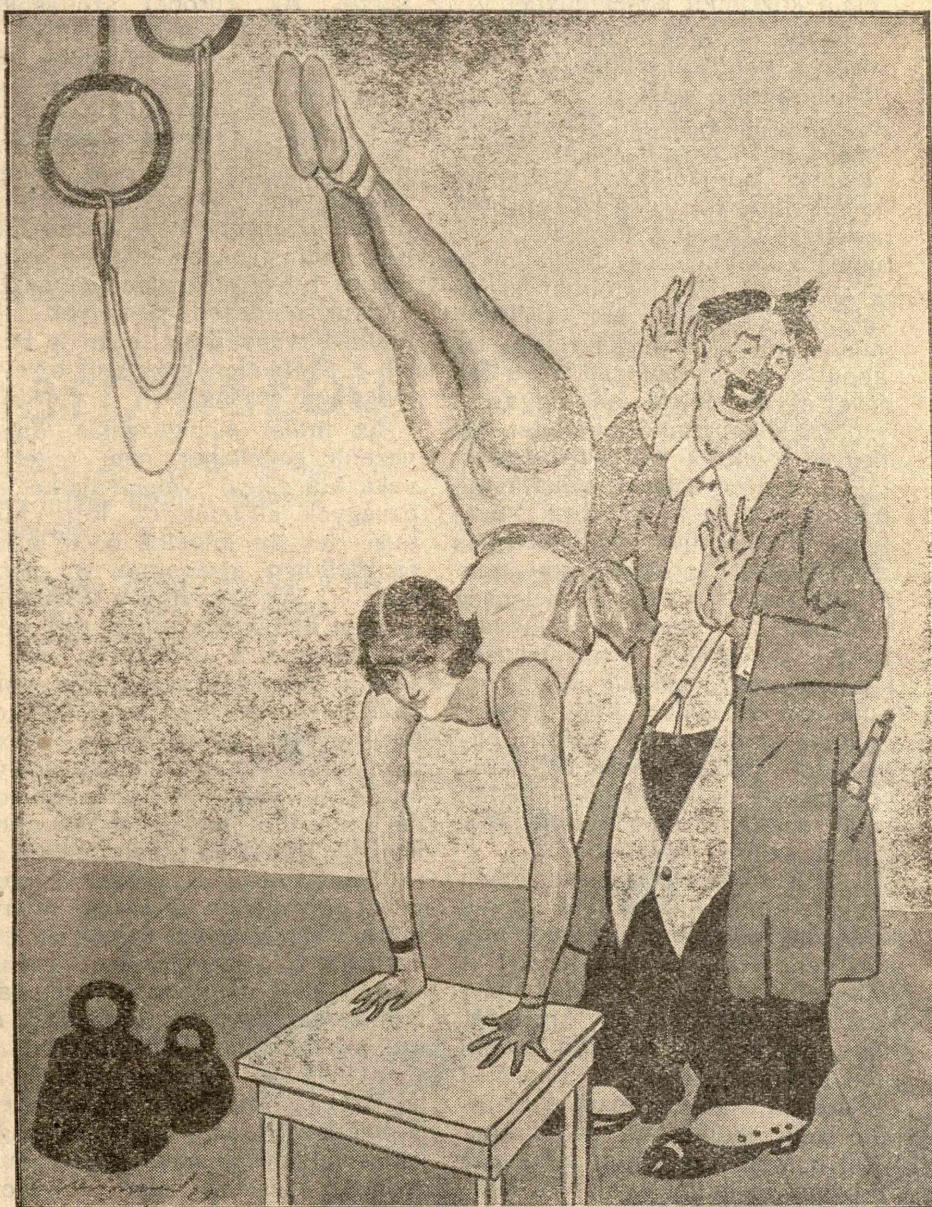
Ilyképpen az egyiptomi nő fátyla alatt olyan bájos és igéző, amilyen az arcát szabadon mutató európai sohasem lehet és bizonyára ez a női hiuság tartja vissza a távolabbi kelet asszonyait

attól, hogy török kollegináit utánnozzák a hárem felhagyásával.

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, speciális bőrbutoroknál

TIMIȘOARA II, Iskola-utca 10
Telefon 406. (31-4)

Cirkusz

Sajó Sándor rajza

Az özvegyek sorsa

A görög és római irodalom adatai. — Herodotos a trákok szokásairól. — Az özvegy nők élve való elégetése. — A máglya. — Angol törvények az élve elégetés ellen. — Brahman szokások.

A görög és római irodalom ránk-maradt műveiben elég adat van az özvegy helyzetéről, akit majd megvetettek és elűztek, ha férje szegységteljes véget ért, majd a legnagyobb tisztességekkel halmoztak el, ha a férje, mint hős esett el. Az asszonynak attól való féltelme, hogy a férjét elveszíti, mindig össze volt kötve avval a belső vágygal, hogy akkor legalább, mint hős vesztse el. Erre a tényre számtalan adat van a Homeros írásaiban és nagyszerű leírását találjuk a „Hektor és Andromache” című közismert költeményben.

Korok és fajok, kultúra és műveltség, valamint erkölcsök és vallások szerint egészen különbözőnek találjuk a nőnek, mint özvegynek a helyzetét az egyes népeknél. Ha Herodotos azt írja, hogy a trákoknál az volt a szokás, hogy a férfit túlélő sok nő közül — itt ugyanis többnejűség uralkodott — „azt, akit a férfi legjobban szeretett, a férfiak és nők dicshimnuszai között a legközelebbi rokonai a sirban levágják és a férjével együtt temetik el”, ugye ezt a szokást bizonyára embertelennek, kegyetlennek és érthetetlennek találjuk. De egyenesen ártatlannak találjuk a dolgot, ha kissé közelebbről vizsgáljuk az özvegyek elégetésének szokását, ami mint általános ismert kulturajelenség Indiában még ma is megtalálható. Erről a dologról a nagyközönség körében annyi kitálalt és túlzott adat van elterjedve, hogy helyénvalónak találok itt idézni egy részletet Schlagintweitnek India erkölcsseivel és szokásaival foglalkozó rendkívül alapos munkájából („India szóban és képen”).

„Az a szokás, hogy az özvegyeket elhunyt férjükkal együtt máglyára vetették, a legrégebben nem volt meg Indiában. A „Rigveda”-ban van egy adat, melyben az özvegytől azt kívánják, hogy háztartását a férje halála után is buzgón lássa el. Ellenben a Purenak, melyek közül a legrégebb sem nyulik túl a Krisztus utáni hatodik századon, csak azt az özvegyet tartják valóban éretnyesnek, aki önként lép a férje számára emelt máglyára; csak ez

lehet biztos az ég kegyelméről. Olyan özvegyeket, akik megvigasztalódnak a vesztésén, sőt újból férjhez mennek, a szent írássok nem tartják méltónak arra, hogy a tulvilágon a parancsolóik mellett foglaljanak helyet; az ilyenek éljenek gyümölcsökből és boggyokból s a nép tekintse őket a család szegyenfoltjainak. Az özvegyek kiházasítására alakult modern egyesületek nem sokat változtattak ezen a folton; egy özvegy még mindig nehezen határozza el magát második házasságra. Az európai szokásoktól eltérően, Indiában nem ritkák a tizenhét husz éves özvegyek, sőt egyenesen nagyon gyakoriak. Még a jobb kasztokból való özvegyek, is, miután rendes kenyérkereset-hez nem juthatnak, vallásos rendek tagjainak a szeretői lesznek, ha nem egyenesen prostituáltak. Míg nálunk a törvénytelen gyermekek anyái többnyire lányok, Indiában rendesen özvegyek. Az indiai törvénykönyv ezért is bünteti a gyermekgyilkosságot tíz évig terjedhető fogsággal.

Az indiai közigazgatás angol vezetői egyáltalán nem rejtették véka alá elitelő véleményüket az özvegyek elégetéséről. Ram Mohuss Roy az angolok mellé állott és 1819-ben ujságjában a „sati” ellen írt. Az orthodoxok 1820-ban ujságot alapítottak ennek és egyéb szokásoknak a védelmére, de a siker a Ram Mohuss Roy-é volt. 1829. december 4-én lord William Benting, az akkori angol fő kormányzó, törvényt adott ki, melynek címe volt: „A regulation for declaring the practice of Sati abolished” (Rendelet, mely eltiltja a sati gyakorlását) s ebben a rendeletben valóban egyszersmindenkorra megtiltotta az özvegyek elégetését. E közigazgatási törvény végrehajtása azonban egészen váratlan akadályokba ütközött: a brahmanok által felbízott asszonyok olyan viharosan követelték, hogy a férjeikkel együtt őket is égessék meg, hogy hatósági felügyelet mellett meg kellett engedni az elégetést, mert vonakodás esetén a fanatizmus aggasztó kitérőseitől kellett tartani. Az öz-

vegy hozzátartozóinak reverzális kellett kiállítaniok, hogy a maguk részéről a nőket nem fogják kényszeríteni a önelégetésre; ez aztán lassankint látszólag eltűntette ezt a barbár szokást Angol Indiában. De 1860-ban, a sipoly felkelés leverése után, Audh-ban nyíltan megtartottak sati-ka, úgy, hogy ezen csak avval lehetett segíteni, hogy a rendezőket, mint gyilkosokat ítélték el. Lakhnau mellett még 1875-ben is végrehajtottak egy sati-t, de a törvénytörés mind a harminc résztvevőt elítélte gyilkosság miatt. Az angol jogterületen azóta a satinak egy esetét sem jegyezték fel, a hűbéres államokban azonban még mindig fordulnak elő esetek.

Ha a sati nem titokban és csendben hajtják végre, hanem nyilvánosan, ott ünnepség lesz belőle, mely közelről és távolról vonzza a nézőket. A boldogtalan asszonyt, aki a tűzhalálnak van szentelve, a legközelebbi rokonai diszesen menyasszonynak öltöztetve, brahmanoktól és vallásos fanatikusoktól kísérve, vezetik a máglyához. A lakásától idáig vezető utat rendesen beszórják betel-levelekkel, pálmagakkal és virágokkal. Az asszony — ha ugyan még elég ereje és öntudata van ehhez — aprópénzt oszt ki a jelenlevők között. Azonban a szegény teremtet többnyire teljesen beszámíthatatlan állapotban viszik a máglyához. Nem alkoholos italokkal bódítják el, hanem gyorsan és biztosan ható narkotikus anyagokkal, amilyen a bhang, egy kenderből készült szer. Óriási embertömeg hangtalan, bántó csendben veszi körül a máglyát, melyet az özvegy lassu léptekkel háromszor körüljár. Azután brahmanok segítségével és kíséretében felmegy a máglyára. Pár lépéssel odaér a férje hullája mellé, mely vízszintesen kiterítve, a lábainál hever a máglyán; olykor a hullá fejét az asszony ölébe teszik. Az özvegyet kötéllel egy magas facölöphöz kötik, mely a felhalmozott fatömeg közepébe van erősítve. Egy pár ember a máglyát megöntözi olajjal, mások fáklyákat hoznak és a máglyát meggyújtják.

Mikor aztán eljött az a szörnyű pillanat, melynek rettentő halálfélleme a legerősebb lelket is megrendíti, ködbe borul és elhomályosul az özvegy elméje is. A brahmanok hangosan imádkozni és énekelni kezdenek, a fanatikuskok üvöltenek, trombiták harsannak fel, hangjukat dobpergés kíséri. Ennek a lármás zenének kell tulkiabálnia a halálordításokat, melyeket a boldogtalan hallat a halálos kinoktól és ennek kell elhallgattatnia az utolsó szavakat, melyek rendesen átkot szórnak a rokonságra s amelyeket profétái kinyilatkoztatásoknak tartanak.

Mikor a lángok minden oldalról fellobognak, a szerencsétlen özvegy lábait kezdik nyaldosni és belekapnak a ruhába, akkor megtörténik — és nem egyszer történt már — hogy az elbódult és megkínzott nő hirtelen visszanyeri az öntudatát. Egyszerre felismeri kétségbeejtő és kínos helyzetét s a lármát is tulható örült sikolyt lehet hallani; majdnem emberfölötti erővel szétszakítja rettetes kötelékeit s egy merész ugrással próbál menekülni a minden oldalról felcszapkodó lángtengerből. A máglyát körülálló embertelen brahmanok azonban utána rohannak,

megragadják és visszadobják a lángok közé.

Az özvegynek ilyen kísérlete, mindeféle ellentállása a ráváró csunya sorssal szemben, úgy a brahmanok, mint a rokonok számára rossz jel, mert arra magyarázzák, hogy az elhunyt férfi lelke nem tud megnyugodni a halál után. Hogy az ilyen ellentállást megelőzzék, gyakran úgy járnak el, hogy a boldogtalan nőt, mikor már a máglyán van, hosszú bambuszbojtokat helyeznek a vállára, hogy ezek segítségével visszatarthassák, ha ki akarna törni. Így történt az Kathmanduban, Nepál állam fővárosában, mielőtt Hermann fivérem megérkezett volna az elégetés színhelyére. A tömeg zajtalanul széteszlott, mikor a máglya még izzott. Az elégetés mindig nagyon tökéletes; ha a máglya leégett, összeszedik a hullák maradványait.

Ennek a szokásoknak és minden más hasonló nemzeti szokásnak a magyarázata vallásos momentumokban, ebben az esetben a vallási fanatizmusban keresendő. Azonban a vallásos megfontolások mellett a férfi és nő benső összetartozásának érzése is nagy szerepet játszhatott itt...

mával. Az a reménye volt, hogy — ha kedvesét meglátja majd a férjével való ölekezés közepette — kiábrándul belőle és megszabadul szerelmi gyötrődéseitől. Voltaképpen azonban ez a vágya is hallatlan szerelmi sóvárgások szinte tébolyító fölfokozása volt.

Tervei számára megnyerte Renét, Rózsika takaros francia szobalányát. Szép szavakkal, megcsengő pénzzel megvette a leányt, aki egy este bevezette az urnő hálszobájába és a széles mendencéjű, hatalmas ébenfaágy alá rejtette.

A nemes vad, Rózsika, nemsokára megérkezett. Fritznek külön hálszobája volt, de most együtt jöttek be a szalonból, ahol kettecskén pezsgős vacsorát fogyasztottak. Az asszony, akit szintén bántott a festő hideg viselkedése, mintegy bosszúból, annál kedvesebb volt férjéhez és direkt kacérkodott vele. A jókedélyű, szellemű ember kiaknáza az asszony jókedvét és ötletességének egész tárházát kinyitva, szinte elvakította eszes gondolataival, talpraesett és egyben bölcs mondásaival. Egy öblös hintaszékbe telepedtek, az asszony ura ölében és úgy flörtöltek egymással. Gilbert az ágy alatt lélekzetét visszafojtva figyelte és hallgatta őket.

Rózsika bugva fölkacagott, mint egy galamb és egészen belebujt a Fritz ölbe:

„Te, Fritzkó, te sok házasságtörést megírtál már a darabjaiddban, de valamennyiben megbocsájtottál a hűtléneknek. És mégis kíváncsi vagyok, mit szólnál hozzá, ha én megcsálnálak.”

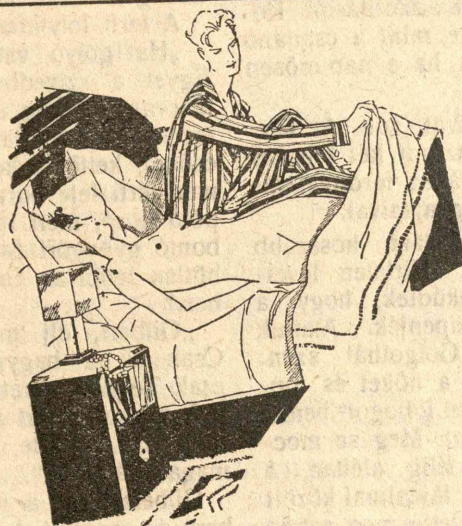
Nevetett a férfi: „Volna egy jó témán, szivecském, amit alaposan

Szerelmes háromszög

Sexuál fiziológiai novella, melyben a festő, az író és gyönyörű fiatal felesége békés, harmonikus életben teremti meg az Új Embert.

Gilbertnek rendkívül nagy örömet nyújtott a megújható szerelem. Odaadásának minden forrása mellett kuzinjában annyi szoliditás, annyi finom szemérem, viszont egyes mozulatainak és szeméinek egy-egy tekintetében olyan csiklandós pikanteria nyilvánult meg, hogy a festő egy édes lázas khaost érzett szívében kavarni. Érzéseinek legkiáltóbb jelensége mégis a féltékenység volt, mely feldulta a lelkét és egy percre sem hagyta nyugton. Folytonosan látta gyötrő képzelődésében Rózsikát Fritz karjaiban meztelenül és szinte vizióként jelent meg előtte a tagbaszakát, vastag író esetlen teste, amint magához vonja virágkarcsu feleségét és lihegve fujva megrabolja. Azt a drága kis fészket, melyet ő égő csókjaival szokott elhalmozni. Gyűlölet és undor fogta el és elhatározta kínzó tépelődésé-

ben, hogy egyszer meglesi a házaspárt egy éjszakai együttlétük alkal-

Reggeli ébredés

megfigyelhetnék és így jól megírnám."

Az asszony csókra nyujtotta a száját, férje nagyot cuppantott rajta, hogy Gilbert ordítani tudott volna az ágy alatt.

Aztán tovább gyóntatott a menyecske:

"De ha in flagranti találnál, bánatnál?"

"Egy ujjal, egy szóval sem!" válaszolt az író. "Nem vagyok nyárs-polgár s ha most nincs is szeretőd, tudom, hogy föl fogsz még szarvazni, mert benned nagyon forrón pezseg a vér. De bevallom, nem is vagyok biztos benne, vajjon nem voltál e már idáig is a másé?"

Az asszony a szájára ültetett férjének és szólt:

"Megcsaltalak már, fiacskám, látod, be is vallom ezt, de ahhoz semmi közöd, mert ha egyszer féltékenységgel kezdesz üldözni, rögtön elválok tőled."

Fritz fölemelte felesége pongyoláját és tréfásan ráveregetett duzzadó combjára:

"Megverlek, cica, ha ugratsz."

Gilberten átfutott a vad düh, mikor az író kövér keze kedvese csodaszép, meztelen testét paskolta és a féltékenység pokoli kinjai marták, amint ez a kéz egyre feljebb húzódott és az asszony kéjesen felsikoltott.

És most kezdődött Gilbert borzasztó kálváriája. Fritz teljesen fölcsavarta a pongyolát, hogy az asszony övig csupasz lett és férje ölébe ereszkedve, édes mámorba bódultak.

Az élet kigyulladó tüze e gyönyör hangos sóhajait csalta ajkukra. Piros volt az erős szorítástól Rózsika csupasz bőre, mint a csattanó bimbó égő szirma, ha a nap erősen megsüti.

Gilbert magánkívül volt. Az asszony mellén kiduzzadt két biboros málna s Fritz magához fordítva, rátapadt mohó vastag ajkaival.

A heves föllángolást hosszabb nyugalom követte. Hirtelen lévetköztek, ágyba feküdtek, hogy a pompás attackot kipenjék. Alattuk ezalatt Gilbert a Golgothát szenvedte át és átkozta a nőket és önmagát és irtó gyűlölet lobogott benne a szerelem tüze iránt. Meg se mocant azonban és félig aléltan, a zsibbadás kegyetlen fájdalmai között hallotta és különböztette meg azt az erős, zajos neszt, mellyel Fritz ismét birtokba vette az asszonyt. Minő önuralom, micsoda önmeg-

tartóztatás kellett, hogy ki ne törjön s letítve a másik himet a nőtényt magához ne ragadja.

Férj és feleség ezután bucsuzkodtak. Fritz öltözködni kezdett. Rózsika vigan kérdezte:

"A blubba, vén kujon!"

"A szerkesztőségbe!" füllentett az író, bár tudta, hogy az asszony bizonyos benne, hogy reggelig kártyázni fog. — Rózsika azonban cseppet se nehezelt azért rá, mert az író pazarul gondoskodott minden kényelméről és a csillagot is lehozta volna neki az égről. E csókolóztak és nemsokára hallani lehetett az elinduló autó éles tüikölését.

Csend borult a szobára és az asszony elszendergett. Gilbert halál-kibujt az ágy alól, kiegyenesedett és a nyoszolya elé állva, összeszorított ököllel nézte pihegő kedvesét. Bűvösen szép jelenség volt a meztelenül nyugvó Éva a rózsás világításban. A takaró lábánál hevert s a nő hanyatt feküdt, balkezét feje alá tartva, jobbával a köldökét elfödte. Lábai, két virág-szár, szétterültek és szegyetelenül indiszkrétek voltak; ajkai félig nyitva s arcán és egész testén szinte kirajzolva tündökölt az imént átélt teremtkéjének édessége.

Gilbert megérintette az asszonyt, aki hirtelen fölriadt és dermedten bámult a festőre.

"Mindent láttam és mindent hallottam. Meg fogsz halni és én is veled pusztulok, mert az örültem vagyok. Megöllek, mert a másé voltál, ringyó!" Elővette revolverét és a fegyver csövét az asszony szívéhez szorította. Rózsika csak reszketett és elöntötte a halálfélelem veritéke. Esengve nézett kedvesére.

A férfi folytatta:

"Ha golyó van a pisztolyomban. Egyet a szívedbe eresztek, amely már nem dobog értem, egyet a cseresznyeszádba, amely másnak adott csókot, kettőt a két mellembé, ahova más férfi feje borult, egyet, a csipőid közé, mert másnak adtak ésbontó gyönyört és egyet oda, ahol hűtlen lettél az én izzó szerelmemhez."

"Gilbert, öl meg, nem bánom. Csak el ne hagyj, hisz én mégis csak Téged szeretlek. S ha én ringyó vagyok, mert a másé is tudtam lenni, mi vagy te, aki annyi nőt a magadévá tettél."

Gilbert erre a feleletre megdöbent és megtört borzasztó haragja.

"Szépségem, igazad van, bocsáss meg! Nincs ringyó, csak nő van, drága nőtény, aki teremtésre van

drága nőtény, aki teremtésre van hivatva. De nagyon lobog a vérem érted, halálos imádatlall imádlak s a kin is, amit a nyoszolád alatt elszenvedtem, halhatatlan gyönyör volt számomra."

Megfogták nagy megértéssel egymás kezét és aztán melegen, bődogan összebujtak. Minden meg szűnt előtük, még a nemrég lejátszódozt lázas forró mult is, csak a jelen nagyszerű mámor és édessége érdekelte őket.

Olyan volt ihletett kedvében, mint egy csodálatos gyönyörgörcs, mely megfeythetetlen, örök titokként él, egyetlen perpetuum mobiléje és legnagyobb csodája a világnak. A Pont alig észrevehetően vont beljebb és a csókolódzó pár megistenült érzésekkel érezte, hogy énjük elektromos erővel hirtelen egybecsattan és a forrponton kicsirázik az életerős embercsira, vérükből vér, husukból hus, verejtékükből drága verejték.

*

Tél volt, dermesztő kemény december. Folytonos zivataros, havas idő tombolt. Gilbertnek egy jószagu, édes színésznővel, X. színház primadonnájával volt első rendezvousja, a színésznő, Elza lakásán. Délután ötkor ment hozzá s Elza ágyban fogadta. Nagy ambícióval indult a tűzviharba, de a kis kapunál elvesztette energiáját és tehetetlen maradt. Erőszakkal akart magát aktivitásra kényszeríteni. Elza segített Gilbertnek, ölébe szorított, de hiába!

Nem tudom, az utóbbi idők hatalmas teherviselése, avagy valami fizioiogiiai tünet következtében e, de alétságoomból nem tudtak életre kelteni.

Gilbert borzasztó zavarban volt, és a primadonna megunva a céltalan játékot, irónikus szavakkal illette. A festő tiltakozott, esküdözött, hogy az egész csak a véletlen műve lehet, talán megfázott, de bizonyos, hogy mindezt a színésznő csak üres kifogásnak minősítette és Gilbert értékben sokat veszített előtte. Ez a meddőség hetekig tartott. Gilbert orvoshoz szaladt, aki megnyugtatta:

"Kedves barátom" — mondta neki — "sohse adja fejét busulásnak! Kutya baja. Csak pihenésre van szüksége. Ne törődjék egy ideig a nőekkel, kerülje őket, garantálom, hogy akkor megint olyan aktivitásra képes, hogy akár egy regi-

mentről gondoskodhatik a jövő nemzedék számára."

A piktor szót fogadott. Jól élt, evett-ivott, sokat sportolt és került minden női társaságot. És valóban már többször kezdte jelét adni temperamentumának, Gilbert azonban fékezte magát és nem sietette a dolgot.

Egyik nap déltájban Elza meglátogatta Gilbertet. Egy már régebben abbamaradt aktját akarta befejeztetni. A festő hajlandó volt dolgozni és nemsokára munkához fogott. Elza háson fektült és lábai, mint két tejsugár, omlottak el a szőnyegen. Egyszerre csak Gilbert eldobta az ecsetet, odaborult a színésznehöz és nagy erővel magához örlötte. Elza felkacagott:

"Hagyjon, maga kiélt roue, maga úgy sem képes semmire!"

"Nem! ? — hörgött Gilbert — majd meglátod!"

Elza elragadtatva élvezte a piktor kiviharzó férfiasságát és avval viszonozta a megújodást, hogy megtanította a szerelem egy olyan káprázatos vonaglására, amit idáig még nem ismert. Fenomenális rekordot ért el ez alkalommal. Hétszer nyílt meg előtte az élet tava. Csupasz combok hétszer muzsikáltak a gyönyörök áriáját s hétszer szórta az élet magvát a forró barázdába. Ujjáéledve, ettől fogva még hatalmasabb energiával folytatta nagyszerű hivatását s még sokkalta nagyobb sikerekkel, eredményekkel, mint azelőtt.

*

Elfutott még néhány esztendő. Gilbert harminchét éves lett. Sok kalandot élt már keresztül, de a Rózsika gyönyörtületes kis fészke megmaradt s az időnként való kiszökkenések csak arra voltak jók, hogy változatosságot adjanak és megtanítsák arra, hogy ennek a pikáns asszonykának a csókja, ölelése ezerszer édesebb és melegítőbb, mint a másé.

Fritz, az író, már régóta tudott a festő és felesége benső barátságáról. De filozófus volt, belenyugodott az események illetlen alakulásába. Neki is jutott néha az asszony csókjából s ami hiányzott, azért kárpótolta bőven magát barátnői társaságában.

Gilbert megtanította Rózsikát a szerelem minden perversitására. A tüzes barna asszony pompás tanítvány volt és Gilbertnek isteni öröme tellett benne. Amellett csodálatosan csókbíró volt s a szerelem izzó zuhatagában sokszor féláléltra csókolt

a hatalmas természetű és nagyerejű férfit.

Gyönyörtü, forró szerelem élt ez emberpár között. Nagyon szerették egymást és ragaszkodásukban mintegy világító fáklyaként égett első egybeomlásuk bűbajos emléke.

Gilbert, mint egy imádságos olárt, szokta üdvözölni barátnője orgonailatu Pontját s nem egyszer boldogan hajtotta fejét álomra az asszony örömgöngyös ölének virágos kertjében.

Gilbert, a homo sapiensek e királyi csödre, sok gyermek apja volt már, akik szétszóródva éltek anyjuk mellett. Többet nem is ismert, másokat ismert bár, de nem igen foglalkozott velük. Mélyebb apai érzés egyikhez sem kötötte és teljesen gondtalanul, isteni könnyelműséggel tépdeste az élet virágait.

Utóbbi időben azonban csodálatos vágy fogta el, hogy legyen egy gyermeke, akit a karjaiba zárhat, akitől az „apa” szót gügyögni hallja, akinek Rózsika, az ő legforróbb szerelme legyen a létrehozója s aki az ő nagy temperamentumu véré, művészi erejét és korlátlan szabad elméjét hatványozottan, kiforrvá, kristályosodva és gazdagabb kerekbe szökkenve, örökölje. Ehhez a fogantatáshoz azonban bűvös milieut akart, fejedelmi nyoszolyát, földöntúli hangulatokat s minden szépet, eredetit és pompázatosat, ami egy pazar akcióju vajadásnak a lendületébe gazdagságot, erőt és mámort lehelhet.

Gilbertben ez a vágy mind hevesebb erővel jelentkezett. Nem volt már nyugalma tőle és mikor beszélni kezdett kedvesének róla, az kitörő örömmel, tapsolva fogadta az ideát. Elábrándoztak csendesesen, együtt az „ő” gyermekükről, a pompás ivadékról, kit az igazi szerelem forrósága, mélysége és ihlettsége fog megteremteni és sokat diskuráltak róla, hogy „ő” lesz majd az „uj ember”, aki a tökéletesedés útján gigászi léptekkel fog haladni.

Elsősorban otthont keresett. A tiri hegyekben vásárolt egy ódon kastélyt, nagy kiterjedésű, csodálatosan szép parkkal. Azután felkereste Fritzet. Rózsika is otthon volt. A festő tea közben előadta óhaját: „Fritz, nem akarok köntörfalazni. Tudod, hogy Rózsikával szeretjük egymást. Én most elviszem őt ma-

gammal. Elutazunk. Akarsz párbajt vagy válópert?”

A filozófus-író hallatlan flegmával fogadta a hírt, míg az asszony meglepetésében majd feldöntötte a csészejét.

Nevezett Fritz: „Kedves öcsém, nem lesz se párbaj, se válás. Tudtam én, hogy ez be fog következni. Hát csak mulassatok jól és gondolatok néha rám!”

Később egyedül maradt a szerelmes pár.

„Holnapután reggelig csomagolj össze szivecském, ami pár napra ruha kell neked, a többiről meg gondoskodj, hogy azután utánad küldjék. Autóval jövök érte.”

*

Pályafutásának ez volt a legkimagaslóbb rekordja, zenitje. Gilbert, Rózsika és Fritz a legodaadóbb ragaszkodással imádták a remek magzatot s csodálták és tisztelték benne világépítő erejét, ki megváltotta és életre hívta az „Uj embert”, jövendő szebb kornak hatalmas gyermekét.

Fábián (Friedmann) Sándor, Oradea, a „Gyönyörváros” c. regény szerzője, továbbá:

Jovanov Miklós, gyógyszerész, Sft. Gheorghe. Nevezettek a posta nem találja az eddig bementett címet és kérjük, hogy pontos címüket sziveskedjenek közölni. Esetleg közölnék címüket ismerőseik.

3 nap alatt eltűnt: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Egy szép nő így nyilatkozik: „arcom szép taintjét, üdeségét és fiatalágát a „de Beauté” szépségápolási különlegességeknek köszönhetem.” „Solution” artisztító kivonat csak 55 lei. „de Beauté” szépségápolási szappan csak 25 lei. „de Beauté” creme nappali csak 35 lei; esti csak 45 lei.

„Antirides” creme ráncok ellen 50 lei, arc-massage creme csak 55 lei, „de Beauté” speciális puder csak 25 lei. — Kapható:

NICOLIN féle „Institut de Beauté”-ban TIMIȘOARA III., Piața Plevnei (Dózsa-tér) 4.

Lakás berendezést újat és régít készítésre és antik bu torokat javításra és fényezésre bármilyen kivitelben elvállal Csapó János műbutorasztalos Temesvár III., Telekház-tér 8.

A lila selyemruha

c. cikk folytatása a 6. oldalról.

Becszengetett a kapun, az megnyílt és ők ketten eltűntek mögötte.

Hendorfer Adolf majd iefordult az autóbusról. Kezei ökölbe szorultak, torkából rekedt, elfojtott suttogás tört ki:

— Oh bestia... én számár, én szerencsétlen...

5.

Herta asszony magából kikelve háritotta el magától Roland ölelő mozdulatait.

— Hagyj békén... mindent tud...

— Kicsoda?

— A férjem...

— Hogy-hogy?

Az asszony elmesélte.

— Az a lila selyemruha... az az oka mindennek... hogy én ilyen hülye lehettem... ebben a rikitó ruhában randevura menni... de hát neked akartam tetszeni... jaj Istenem, mi lesz most velem...

Roland hallgatott, lázasan gondolkozott. Azután hirtelen felkapta a fejét.

— Szóval az arcodat nem látta?

— Mit használ az? Hisz ott a a ruha, a lila selyemruha, oh, hogy vitte volna el az...

De Roland félbeszakította:

— Csend... éppen ez a lila selyemruha lesz a megmentőnk, azonnal elmagyarázom...

És félóra múlva Herta asszony boldogan, reménykedve, bizakodva surrant be egy konflisba és hajtatott hazafelé.

6.

Hendorfer Adolf, mint a főbetűtött járt-kelt egy hét óta, amióta megtudta a szörnyű valót. És gondolkozott. Válgon el az asszonytól? Ússe agyon? Vagy végezzen a csábítóval? Ez az... ezt kell tennie...

Szabadságot vett és délutánonkint ott bujkált az Altenburgerstrassen, hátha ismét rajtakapja őket. És nem törődött pár napi eredménytelenséggel, üzte, hajtotta, vitte a bosszu.

Megfizetni a csábítóknak, megszegyeníteni az asszony előtt, az öklével az arcába vágni, a talpával a gyomrába rugni.

Fogait csikorgatva rőtta az utcát. Hirtelen megremegett.

Ott... ott... előtte van tiz lépésnyire... meglátta őket... Heller Roland... és a felesége... az a természet, tartás, mozdulatok... és a ruha, az áruló ruha: a lila selyemruha...

Már ott volt mögöttük.

Pár pillanatnyi habozás után hir-

telen rácsapott hátláról a férfi vállára:

— Uram...

Heller Roland látszólag meglepetve fordult hátra.

— Ah... szervusz Adolfkám, mi ilyen rég nem láttalak, hát hogy vagy, hogy vagy...

Most a nő is visszafordult és Hendorfer Adolfnak majd az álla esett le meglepetésében és ijedtségében: a nő... a nő... az ugyanolyan tartásu, ugyanolyan mozdulatu, ugyan azon lila selyemruhás nő: nem volt a felesége.

Heller Roland bemutatta:

— Wagner Frici kisasszony a Volkstheaterből...

De Hendorfer Adolf már nem is hallotta, megfordult és rohant hazafelé.

7.

Csak akkor lassudott meg futása, amikor ott áll Herta asszony szobája előtt. Zavarian kopogott be és félénken, tétován ment oda hozzá.

— Herta... bocsáss meg... nem tudom, mi volt velem... nem tudom, hogy gondolhattam rólad ilyent, bocsáss meg, bocsáss meg, ígérem...

8.

És Herta asszony megbocsátott.

Ez a hely

a MIA
KRÉM
számá-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárban, Timişoara-Fabric, kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám.

Hivatalos órák a kiadóhivatalban. Vasár- és ünnepnapokon d. e. 10—12-ig, hétköznapi d. u. 1—¹/₂3 ig és este 7—8 ig. Helybeli olvasóinknak a fenti időkben bármikor rendelkezésükre állunk. Vidéki olvasóinknak bármely ügyben csak úgy válaszolunk, ha levelükhöz megcímzett és portóval ellátott borítékot mellékelnek.

Vizumokat

és más megbízásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintézik
PINKERTONBOY

Timişoara — Telefon 75

A szerelem karjaiban

Ily cím alatt lapunk egyik közeli számában egy a maga nemében páratlan érdekességű riportregény közlését kezdjük meg, melynek szerzője Kubán Endre, a népszerű erdélyi újságíró, a temesvári újságíró társadalom egyik kimagasló és legjobb nevű írója.

A szerelem karjaiban

c. riportregény már csak azért is érdekes, mert ezt nem az író fantáziája teremtette meg, hanem annak eseményei az élet színpadán játszódtak le és perregtek végig, mint a film.

A szerelem karjaiban

c. riportregényben előforduló személyek ma is élő emberek és a regényhős Temesváron közzismert nő, akinek engedelmével, természetesen álnév alatt, fiatalkori botlásait Kubán Endre megírta.

A szerelem karjaiban

végig vonul egy sokat zaklatott és szerelemre éhes nő szenvedése, aki mint iskoláslány egyik jóismerőssével viszonyt tart fenn, majd megtudja tanára, akinek szintén szeretője lesz csak azért, hogy a dolog ki ne pattanjon. Aztán jönnek a többi szenvedések, kálváriák, nyomor, bűn és az erkölcsi fertő ezer és ezer változata, míg végre is egy dús gazdag ember feleségül veszi, aki meghal és a nagy vagyon a nőre marad.

Ennek a riportregénynek minden sora tele van izgalommal, lüktető fordulatokkal és ezer eseménnyel. A regény részletes ismertetésére még külön kitérünk.

Doktor juris, 41 éves, izr. vallású, nőtlen, kisebb gyár tulajdonosa, megnősülne. 28—30 évnél nem idősebb lányok, vagy gyermektelen özvegyek leveleit kérem. Házasságnál nem igénylek nagyobb hozományt, mint inkább szép és jó, intelligens, szerető feleséget keresek. Jelige: „Doktor”, a kiadóba. (11)

Gazdag, izr. vallású, 27 éves, nagyon szép és művelt vidéki leány férjhez menne, csakis diplomás és feltétlen reprezentáló férfihoz. Egy millió lei készpénz hozományon kívül szülei több millió felett rendelkeznek. Leveleket a kiadó továbbítja: „Ideális élet” jelige alatt. (14)

100.000 Lei készpénzhozomány nyal, róm. kath. vallású 33 éves egyedül álló, intelligens, jó arcú temesvári leány férjhez menne kisebb hivatalnokhoz, jobb iparoshoz, vagy más, elfogadható intelligens fiatalemberhez. Leveleket a kiadó továbbítja „Mariska” j. alatt. (15)

200.000 Lei készpénzhozomány nyal, gyönyörűen berendezett lakással és teljes stafirunggal férjhez menne 43 éves róm. kath. vallású intelligens özvegy asszony, biztos keresettel rendelkező és korrekt, józan férfihez. Leveleket: P. A. jelige alatt a kiadó továbbítja. (19)

BENŐSÜLHET, kimondott jól menő nagy üzletbe 30 év körüli izr. alacsony fiatalember. Csupán a kölcsönös megtetszés a fontos. Leveleket a kiadó továbbítja „Helyben” jeige alatt.

TEMESVÁRI hivatalnoklány, 20 éves, róm. kath., szép és szimpatikus megjelenésű, 100.000 lei hozománnyal és teljes stafirunggal, havi 7000 leit jövedelmező biztos állással férjhez menne. Leveleket „Szép lány” jelige alatt a kiadó továbbítja. z.

25 ÉVES, izr. leány, 150.000 lei hozománnyal, kisebb ipari üzemmel férjhez menne. Leveleket a kiadó továbbítja „Csendes otthon” jelige alatt. z.

ORVOS, róm. kath. 32 éves nőtlen, jól menő rendelővel, megnősülne. Kizárólag gazdag és művelt leányok levelét kéri „Orvos” jelige alatt beküldeni. z.

30 ÉVES izr. vallású urileány, havi 15.000 lei fix fizetéssel és kisebb ipari üzem társtulajdonjogával, férjhez menne, megfelelő temesvári uriemberhez. Leveleket „Chémia” jelige alatt a kiadó továbbítja. z.

FÉRJHEZ MENNE, 34 éves, önhibáján kívül elvált, róm. kath. gyermektelen intelligens, jó megjelenésű, csinos külsővel rendelkező, szimpatikus kedves uriaszony, aki megértő férfinak két dolgos kezével és szeretetével nagyon boldoggá tudná tenni napjait. Leveleket a „Jó pajtás” jelige alatt a kiadó továbbítja.

Szép szőke, 18 éves, német származású leány férjhez menne. Hozományom egy millió lei készpénz. Csakis komoly és őszinte levelekre válaszolok. Leveleket „Szép szőke” jelige alatt a kiadó továbbítja. (21)

MEGÉRTŐ temesvári uriembernek őszinte ismeretséget keresi fiatal, elvált, nagyon jó arcú, művelt urinő, akiben nemcsak támogató pajtását, de egyúttal őszinte jóakaróját is feltalálhatja. Leveleket a kiadó továbbítja „Barna” jelige alatt.

BENŐSÜLHET, Temesvárhoz közeli nagyvárosban levő és jól menő kisebb üzletbe intelligens, feltétlenül jó arcú, 32 évnél nem idősebb fiatalember. 26 éves, csinos arcú, róm. kath. vallású, gyermektelen önhibámon kívül elvált asszony vagyok, üzleten kívül a vagyonom félmilliót érő saját házam. Csakis fényképes levelekre válaszolok, amit a kiadóhivatal P. R. jelige alatt továbbítja. Vallás nem határoz.

Nagyon szép és fess, temesvári hivatalnokleány, 26 éves, róm. kath. vallású szőke, jelenleg havi 3000 lei biztos keresettel és 50.000 lei hozománnyal férjhez menne biztos állásban levő hivatalnokhoz. Leveleket: „Ugy vágyom szeretni” jelige alatt a kiadó továbbítja. (30)

29 ÉVES, elvált, orvos leánya, gyermektelen, izr. vallású, 700.000 lei hozománnyal és teljes stafirunggal férjhez menne elfogadható uriemberhez. Leveleket „Distingvált” jelige alatt a kiadó továbbítja. v.

FIATAL ÖZVEGY, 25 éves, temesvári varrónő, r. kath. szép, szőke, intelligens, havi 7—8000 lei biztos keresettel férjhez menne feltétlenül korrekt és tisztességes jobb iparoshoz is. Leveleket „Varrónő” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja. d.

NAGYON SZÉP, szőke, határozottan fess és intelligens, r. kath., szép természetű, jönnévi temesvári iparos 20 éves lánya, ki önhibáján kívül elvált, férjhez menne jóra való temesvári vagy vidéki iparoshoz is, akinek őszintén szerető felesége tudna lenni. Biztos állásban van és hozomány helyett havi 6000 lei fix jövedelemmel rendelkezik. Címét „Szép szőke lány” jelige alatt megmondja a kiadóhivatal. d

Újonnan nyílt üzlet!

980 lei a legelegánsabb francia és angol ruhák a legmodernebb módonban

WOLF uriszabónál

Temesvár I., Jenőherceg-utca 14.
(Braun hangszerész mellett.)

HIVATALNOKLÁNY, szép, szőke, művelt, gör. kel. vallású, 27 éves, nagy temesvári gyár tisztviselőnéje, havi 6000 lei biztos keresettel, kis lakással és háztartással, 150.000 lei készpénzzel, férjhez menne jó lelkű és intelligens uriemberhez, esetleg műveltebb iparoshoz. Leveleket „Arvalány” jelige alatt a kiadóhivatal továbbítja. d

37 ÉVES, nőtlen, önálló műhellyel rendelkező, magyar nemzetiségű jól kereső iparos megnősülne. Némi csekély hozomány megkívántatik, de mindenben egy rendes és tisztességes, odaadó hű feleséget keres, mely lehet özvegy, vagy hajadon. Leveleket „Temesvári” jelige alatt a kiadó továbbítja. d

NYUGDIJAS, 45—50 körül levő uriembernek jó felesége lenne korához illő, nem szegény, gyermektelen uriaszony. Leveleket „Annuska” jelige alatt a kiadó továbbítja.

MÉRNÖK, 35—40 körüli izr. vallásának benősülés lehetséges volna. Korához illő izr. jó nevű urilány vagyok, van egy csekély ingatlan vagyonom, de egy minden tekintetben jó és kellemes otthonra vágyom. Leveleket „Mérnök” jelige alatt e lap kiadója továbbítja.

IZR. LEÁNYTESTVÉR, 19 és 21 éves, egyenként félmillió lei hozománnyal férjhez menne, biztos egzisztenciájú és elfogadható uriemberhez. Cim a kiadóban.

VIDÉKI városban, 36 éves özvegy róm. kath. gyermektelen urinő, aki a gyermekeket szereti, feleségül menne elfogadható uriemberhez. Leveleket „Ingatlan hozomány” jelige alatt a kiadó továbbítja.

ELVÁLT, 25 éves, gyermektelen fess, jó arcú róm. kath. vallású fiatalasszony vagyok. Van megfelelő hozományom, teljes stafirungom, csupán egy jó és csinos férfi ismeretséget keresem házasság céljából. Vallásra nem adok, csupán szeretni akarok. „Szőke, magas előnyben” jelige alatt a kiadó csak fényképes levelekre ad bővebb információt.

Hölgyek, urak, gyermekek figyelmébe!

Nincs többé hajhullás, korpa és gyöngye haj,
ha haját hetenként az orvosilag ajánlott antiszeptikus folyékony kátrányszappannal mossza, mely nem tartalmaz szódát, amely haját nem teszi sem vörössé sem törékennyé.

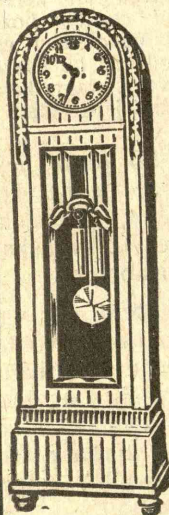
1 próbaüveg többszöri mosásra csak 20 lei
NICOLIN-nál, „Institut de Beauté”
és babaklinika, TIMIȘQARA III., Piața Plevnei (Dózsa-tér) 4.

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

Pontosan járó órák

Lelkiismeretes

órajavítások :

**Gács
Ferenc**

órásnál, Timișoara

Király-tér 12. sz.

(Erzsébetváros)

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoni

órák és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu

Văcărescu 25 (Bemgasse.)

A legmodernebb kárpítmunkákat a
legolcsóbban készíti:

BAKTAY LAJOS

KÁRPÍTÓ. TEMESVÁR.

Józsefváros, Begabalsor 26. Bem u. sarok
(17)

TÓTH ANDRÁS

Timișoara — Conser-
vatoriu comunal

hangszerész és zongora han-
goló. Vállal vidéki munkát is.
(13)

BOSZÁK ALBERT

műköszörtis. Temesvár IV. Bem u. 30.

Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű közzörülését. — Solingeni acél-
árak raktáron. (30)

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliomtej-krémet

Liliom-pudert

Liliomtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belvá.

Nines többé ősz haj!

A „Császi“ féle „Henne“ Orientális
hajfesték csodákat művel. Nem kell
időt veszíteni és órákhozát a fod-
ráznál ülni, mert már egy óra alatt
ősz haját arany, szőke, bronz, barna
vagy feketére garancia mellett fes-
tem. Látogasson meg és tegyen egy
próbarendelést.

Elsőrangú viz és vasondolálás, férfi
és női manikűr, bármilyen hajmun-
kák, parókák. Dus raktár illatszerek-
ben és külföldi pipere dolgokban.

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász

TIMIȘOARA BELVÁROS
REZSŐ UCCA.

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr szalon.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Majthényi Károly

vízvezeték, villany- és csatornázás
szerelő

Telefon 11-29

Timișoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és vilanyszerelés, házteléfono és gázkályha
javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Schumpela és Szappanos

üvegégtábla festészet
Tel. 21-52 (Hunyadi-ut 14)

AZ

ARADI KÖZLÖNY

Erdély magyarságának legelterjedtebb
és legkedveltebb napilapja.

Fönnáll 44 éve.

DÉLAMERIKAI

MagyarHirlap
DIARIO HUNGARO

Rio de Janeiro, Rua 1º de Março 20
Caixa postal 2588, Brazilia

Sao Paulo, Parque Anhangabaku 7
Caixa postal 3081, Brazilia

Szerkeszti és kiadja : ORBÁN LEO. — A délamerikai magyarság egyetlen magyar nyelvű
napilapja. Közli a dél- és északamerikai híreket, legkimerítőbben értesít a helyi ujdön-
ságokról és tudnivalókról.

Minden magyar olvassa és terjessze a Délamerikai Magyar Hirlapot !

MAISON PERÁK Timișoara, Belváros,

Lloyd-sor 4. szám.

Telefon : 12-52.

Elsőrangúan berendezett női fodrász-szalon, a modern
szépségápolás és kozmetika legújabb követelményeivel.
Elsőrangú hajfestés, manikűr és hullámosítás (Dauerwel-
le) vendéghajak művészi kivitelben. Elsőrangú szakerők,
figyelmes és pontos kiszolgálás.

Tipografia UNION könyvnyomdája. Lugoj